

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 02 0 K 001338 24 Kžk
Sarajevo, 02.04.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Begić Jasmine kao predsjednice vijeća, Dugonjić mr Božidarke i Knežević Žane kao članova vijeća, uz sudjelovanje Kapić Armine kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženog P.J. zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona i optuženog M.M., zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona, po optužnici Tužiteljstva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTO 0007912 15 od 28.02.2017. godine, a pod brojem T02 0 KTOV 0006421 17 Kantonalnog tužiteljstva Posavskog kantona Orašje, nakon pretresa održanog dana 19.03.2025. godine u prisustvu federalnog tužitelja Sarajlić Saše, optuženog P.J. i njegovog branitelja, advokata Mahmutspahić Edina, te optuženog M.M. i njegovog branitelja, advokata Filipović Adama, donio je i dana 02.04.2025. godine javno objavio:

P R E S U D U

I

Na osnovu člana 298. tačka e) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, prema optuženim:

1. P.J. sin P. i majke S. djev. Đ., rođen godine u B. JMB:...nastanjen u O., ulica ... broj, po nacionalnosti H., državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, po zanimanju trgovac, sa završenom srednjom stručnom spremom, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, bez zaposlenja, lošeg imovnog stanja, neosuđivan,
2. M.M. sin M. i majke A.djev. B., rođen godine u U., općina O., JMB:..., nastanjen u.U. broj, općina O., po nacionalnosti H., državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, sa završenom srednjom stručnom spremom, penzioner, razveden, otac jednog punoljetnog djeteta, lošeg imovnog stanja, neosuđivan.

OPTUŽBA SE ODBIJA:

da su:

U periodu od mjeseca novembra 2014. godine do mjeseca februara 2015. godine J.P. organizirao i rukovodio grupom za organizirani kriminal u smislu člana 2. stav 21. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kojoj grupi za organizirani kriminal su kao pripadnici pristupili M.M., njima poznata osoba iz Republike Hrvatske sa inicijalima L.D.P., njima poznata osoba iz Republike Srbije po imenu M. kao i druge njima poznate osobe sa područja Bosne i Hercegovine, Republike Hrvatske i Republike Srbije, koja grupa je organizirana radi izrade krivotvorenih putnih, ličnih dokumenata država iz regije, kao i krivotvorenih službenih isprava svih policijskih, sigurnosnih i obavještajnih agencija država iz regije, te policijske uniforme, sa ciljem da se takve izrađene i nabavljene putne, lične i službene isprave kao i policijske uniforme upotrijebe kao prave, te su tako:

1. J.P. - zajedno sa njemu poznatom osobom inicijala L.D.P.:

J.P., na internet oglasniku www.njuškalo.hr objavio oglas sa fotografijama i cijenama krivotvorenih službenih policijskih znački i legitimacija „Vojne policije R. Hrvatske”, „Uprave za zatvorski sustav R. Hrvatske”, „Službe nacionalne sigurnosti Republike Herceg Bosne”, „Kriminalističke policije MUP-a R. Hrvatske”, „Temeljne policije MUP-a R. Hrvatske”, „SOA Sigurnosno-obavještajne agencije R. Hrvatske”, „BIA- Bezbednosno informativne agencije Republike Srbije”, koje je po njegovoj narudžbi prethodno izradila njemu poznata osoba inicijala L.D.P. u Republici Hrvatskoj sa kojom je komunicirao putem elektronske pošte, pa je nakon prethodnih dogovora ostvarenih putem elektronske pošte i putem telefonske komunikacije, kao i putem telefonske aplikacije Viber, poslao putem pošte kupcima R.D. krivotvorenu legitimaciju Vojne policije R. Hrvatske i krivotvorenu značku i legitimaciju Uprave za zatvorski sustav za iznos od 1.000,00 kuna po znački, M.D. krivotvorenu značku i legitimaciju Kriminalističke policije MUP-a Republike Hrvatske za iznos od 4.000,00 kuna, M.S. krivotvorenu značku i legitimaciju Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Hrvatske za iznos od 2.600,00 kuna i Ž.A. krivotvorenu značku i legitimaciju SOA - Sigurnosno-obavještajne agencije R Hrvatske i Službe nacionalne sigurnosti Republike Herceg Bosne za iznos od 450,00 eura po znački, koji su uplatu izvršili elektronski, putem Western Union, dok je R.L. krivotvorene značke i legitimacije Kriminalističke policije MUP-a R. Hrvatske, Temeljne policije MUP-a R. Hrvatske, SOA Sigurnosno-obavještajne agencije R. Hrvatske, BIA — Bezbednosno informativne agencije R. Srbije preuzeo lično u Orašju za iznos od 200,00 eura po znački.

2. J.P. - zajedno sa njemu poznatom osobom iz Republike Srbije:

J.P., dana 16.12.2014. godine, putem telefonske komunikacije tj. telefonske aplikacije „Viber”, ponudio njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M” komplet od deset krivotvorenih policijskih značaka Kriminalističke policije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Hrvatske, Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske, Policije Republike Hrvatske, Bezbednosno - informativne agencije Republike Srbije, Policije Republike Hrvatske - pomoćnik ministra, Policije Republike Srpske, IPA - Međunarodne policije i to po cijeni od 250,00 eura po jednoj krivotvorenoj znački, dok bi mu krivotvorene službene legitimacije koje idu uz krivotvorene značke dao i bez novčane nadoknade, kojom prilikom je putem navedene mobilne aplikacije „Viber” njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M” poslao sedam fotografija navedenih krivotvorenih znački i pri tome istom dao rok za kupovinu ponuđenih krivotvorenih

značaka i to do 19.12.2014. godine, a do koje kupoprodaje nije došlo jer se njemu poznata osoba po imenu M - prikriveni istražitelj kodnog imena „M” nije izjasnio do ostavljenog roka.

3. M.M. - zajedno sa njemu poznatom osobom iz Republike Srbije po imenu M.:

J.P., prilikom susreta sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br.1” dana 25.02.2015.godine u ugostiteljskom objektu „L.” u gradu Županja na način opisan u tački 3. optužnice, istom prilikom J.P. dogovorio sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. 1” prodaju krivotvorenih ličnih dokumenata Republike Hrvatske - lična karta, vozačka dozvola i pasoš Republike Hrvatske po cijeni od ukupno 2.000,00 eura, koje bi naknadno preuzeo nakon njihove izrade, nakon čega su izašli iz ugostiteljskog objekta do parkiranog auta njemu poznate osobe iz Republike Hrvatske - prikrivenog istražitelja kodnog imena „Br. 1” kada je J.P. istom predao ranije naručenu krivotvorenu značku i službenu legitimaciju na način opisan u tački 3. optužnice, također dao i avans od 1.000,00 eura za naručena krivotvorena lična dokumenta, pa nakon što je J.P. tražena krivotvorena dokumenta naručio i dobio posredstvom M.M. od njima poznate osobe po imenu M.iz Republike Srbije, ponovo se sastao dana 10.03.2015. godine u gradu Županji - Republike Hrvatska u ugostiteljskom objektu „L.” sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1” i istom u autu koji je bio parkiran ispred navedenog ugostiteljskog objekta predao njemu poznatoj osobi iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1” naručena krivotvorena dokumenta Republike Hrvatske na ime M.N. i to ličnu kartu/osobnu iskaznicu broj: ..., vozačku dozvolu broj: ... i pasoš/putovnicu broj: ... i koji mu je predao ostatak novca za krivotvorena dokumenta u iznosu od 1.000,00 eura, pa je nakon što je naknadno njemu poznata osoba iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1” utvrdio određene nepravilnosti na ličnoj karti i vozačkoj dozvoli u odnosu na lične podatke koje je dao J.P. a koji su trebali biti na krivotvorenim dokumentima, dogovorio sa J.P. ispravku istih, pa je u cilju njihove ispravke J.P. ponovo posredstvom M.M. pribavio ispravljena krivotvorena dokumenta od njima poznate osobe iz Republike Srbije po imenu M., koje je potom J.P. po dogovoru sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. 1” istom uručio dana 19.03.2015. godine, u autu u blizini ugostiteljskog objekta „L. u gradu Županja - Republika Hrvatska, kada mu je predao novu krivotvorenu ličnu kartu/osobnu iskaznicu Republike Hrvatske i vozačku dozvolu . Republike Hrvatske istih serijskih brojeva kao i prethodne,

čime bi počinili:

J.P., krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 55. istog zakona;

M.M., krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 55. istog zakona.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, troškovi krivičnog postupka nastali na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, dok ostali troškovi

krivičnog postupka, uključujući i troškove nastale u postupku odlučivanja o žalbama protiv prvostepenih presuda, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Odžaku.

II

Na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi:

P.J., sa podacima kao pod tačkom I,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

zajedno sa njemu poznatom osobom inicijala L.D.P., nakon prethodnog dogovora putem telefonskih kontakata sa njemu poznatom osobom po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.“, sastao se sa istim dana 07.11.2014. godine u ugostiteljskom objektu „E.” na području Opštine Šamac, kojom prilikom je istom ponudio na prodaju veći broj različitih krivotvorenih službenih policijskih znački i legitimacija Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Obavještajno - sigurnosne agencije BiH, Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske i to Temeljne policije i Kriminalističke policije, Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske, koje je po njegovoj narudžbi prethodno izradila njemu poznata osoba inicijala L.D.P. u Republici Hrvatskoj sa kojom je komunicirao putem elektronske pošte, te mu istom prilikom ponudio i krivotvorene službene legitimacije i ličnu dokumentaciju - pasoše, vozačke dozvole i lične karte kako Bosne i Hercegovine, tako Republike Hrvatske i Republike Slovenije, a koju ponudu je njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.” i ranije poslao putem svoje elektronske pošte: adrese ... na adresu elektronske pošte njemu poznate osobe po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „....”, koja ponuda je sadržavala fotografije krivotvorenih službenih znački i cijenu istih, da bi se nakon navedenog susreta, a po ponovnom međusobnom dogovoru, sastali dana 12.11.2014. godine u ugostiteljskom objektu „E.” na području Opštine Šamac, kada je njemu poznata osoba po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.” naručio od J.P. krivotvorenu policijsku značku i legitimaciju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH i kada je J.P. od njega uzeo iznos od 100,00 eura kao avans od ukupne cijene od 450,00 eura za navedenu narudžbu krivotvorene značke i legitimacije, za koju je njemu poznata osoba po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.” naknadno poslao J.P. putem elektronske pošte svoju fotografiju i lične podatke radi izrade iste, pa su se potom nakon ponovnog dogovora i izrade krivotvorene značke i legitimacije, sastali dana 19.11.2014. godine na području Opštine Šamac, kada je J.P. predao njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.“ krivotvorenu policijsku značku i službenu legitimaciju Inspektora Državne agencije za istrage i zaštitu BiH serijskog broja ... sa fotografijom njemu poznate osobe po imenu „M.” - prikrivenog istražitelja kodnog imena „M.” i koja je glasila na ime M.T. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.”, za koju mu je isti predao ostatak dogovorenog iznosa od 350,00 eura,

čime bi počinio krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, troškovi krivičnog postupka nastali na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, dok ostali troškovi krivičnog postupka, uključujući i troškove nastale u postupku odlučivanja o žalbama protiv prvostepenih presuda, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Odžaku..

III

Optuženi: P.J., sa podacima kao pod tačkom I,

KRIV JE

što je:

1. dana 20.02.2015. godine, sastao se sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. I“ u ugostiteljskom objektu „L.“ u gradu Županja - Republika Hrvatska, kojom prilikom je istom ponudio na prodaju veći broj različitih krivotvorenih ličnih dokumenata - lična karta, vozačka dozvola i pasoš, službenih policijskih znački Državnog odvjetništva Republike Hrvatske - Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (USKOK), Sigurnosno - obavještajne agencije Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Obavještajno sigurnosne agencije BiH i drugih policijskih agencija iz BiH, Bezbjednosno - informativne agencije Republike Srbije kao i krivotvorenih fakultetskih diploma i diploma srednjih škola, koja krivotvorena dokumenta bi po njegovoj narudžbi izradila njemu poznata osoba, kojom prilikom se sa prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. I“ dogovorio da istom nabavi krivotvorenu značku i službenu legitimaciju Sigurnosno - obavještajne agencije Republike Hrvatske za iznos od 500,00 eura, kada mu je prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. I“ kao avans dao iznos od 100,00 eura, pa kada je tu značku i službenu legitimaciju nabavio radi upotrebe od njemu poznate osobe, sastao se dana 25.02.2015. godine sa prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. I“ u istom ugostiteljskom objektu, kojom prilikom su dogovorili i kupoprodaju krivotvorenih ličnih dokumenata Republike Hrvatske - lična karta, vozačka dozvola i pasoš Republike Hrvatske po cijeni od ukupno 2.000,00 eura, koje bi prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. I“ naknadno preuzeo nakon njihove izrade, nakon čega su izašli iz ugostiteljskog objekta do parkiranog auta prikrivenog istražitelja kodnog imena „Br. I“, gdje je J.P. istom predao krivotvorenu značku i službenu legitimaciju Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske na ime M.N. serijskog broja a prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. I“ mu predao ostatak iznosa od 400,00 eura, kao i avans u iznosu od 1000,00 eura, za nabavku krivotvorenih ličnih dokumenata Republike Hrvatske - lična karta, vozačka dozvola i pasoš Republike Hrvatske;
2. dana 10.03.2015. godine u gradu Županji - Republike Hrvatska u ugostiteljskom objektu „L.“, ponovo se sastao sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. I“, te istom u autu koji je bio parkiran ispred navedenog ugostiteljskog objekta predao krivotvorena dokumenta Republike Hrvatske na ime M.N. i to: ličnu kartu/osobnu iskaznicu broj: ..., vozačku dozvolu broj: ... i pasoš/putovnicu broj: ... koja je prethodno nabavio radi upotrebe od njemu poznate

osobe, pa mu je prikriveni istražitelj kodnog imena "Br. 1" predao ostatak novca za krivotvorena dokumenta u iznosu od 1.000,00 eura, a nakon što je naknadno prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1" utvrdio određene nepravilnosti na ličnoj karti i vozačkoj dozvoli u odnosu na lične podatke koje je dao J.P., a koji su trebali biti na krivotvorenim dokumentima, dogovorio sa istim njihovu ispravku, pa je J.P., ponovo posredstvom njemu poznate osobe nabavio ispravljena krivotvorena dokumenta, koje je potom po dogovoru sa prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. 1" istom uručio dana 19.03.2015. godine u autu u blizini ugostiteljskog objekta „L." u gradu Županja - Republika Hrvatska, kada mu je predao novu krivotvorenu ličnu kartu/osobnu iskaznicu Republike Hrvatske i vozačku dozvolu . Republike Hrvatske istih serijskih brojeva kao i prethodne,

čime je počinio produženo krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 55. istog zakona,

pa ga sud na osnovu naprijed navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba članova 42., 43. i 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 DVIJE) GODINE I 6 (ŠEST) MJESECI

Na osnovu člana 114. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine od optuženog P.J. se oduzima imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u ukupnom iznosu od 2.500 EUR (u protuvrijednosti od 4.889,57 KM), te se optuženi obavezuje da navedeni iznos uplati u korist budžeta Federacije Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi se oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, tako da troškovi krivičnog postupka nastali na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, dok ostali troškovi krivičnog postupka, uključujući i troškove nastale u postupku odlučivanja o žalbama protiv prvostepenih presuda, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Odžaku.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Tužiteljstva Bosne i Hercegovine (Tužiteljstvo BiH) broj T20 0 KTO 0007912 15 od 28.02.2017. godine (pod brojem T02 0 KTOV 0006421 17 Kantonalnog tužiteljstva Posavskog kantona Orašje), koja je potvrđena od strane Kantonalnog suda u Odžaku dana 27.04.2017. godine, optuženom J.P. je stavljeno na teret da je počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), a optuženom M.M., da je počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. KZ FBiH.

Ova optužnica dostavljena je prvo na potvrđivanje Sudu Bosne i Hercegovine (Sud BiH), koji se rješenjem broj S1 2 K 017152 17 Ko od 03.03.2017. godine oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u tom predmetu, a nakon što je rješenjem istog suda broj S1 2 K 017152 17 Kv 3 od 15.03.2017. godine, odbijena žalba Tužiteljstva BiH protiv rješenja Suda BiH kojim se taj sud oglasio stvarno nenadležnim, predmet je dana 22.03.2017. godine dostavljen na nadležno postupanje Kantonalnom sudu u Odžaku. Potom je Kantonalni sud u Odžaku izazvao sukob nadležnosti sa prijedlogom za rješavanje sukoba nadležnosti od 30.03.2017. godine, pa je taj prijedlog odbijen rješenjem Suda BiH broj S1 2 K 017152 17 Kv 4 od 04.04.2017. godine, nakon čega je Kantonalni sud u Odžaku potvrdio naprijed navedenu optužnicu dana 27.04.2017. godine i po toj optužnici proveo krivični postupak te donio presudu broj 02 0 K 001338 17 K od 19.12.2022. godine.

Navedenom presudom, optuženi J.P. oglašen je krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, dok je optuženi M.M. oglašen krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Istom presudom, na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH, optuženom J.P. je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to mobilni telefoni, pripadajuće SIM kartice, USB stikovi, značke, futrole, legitimacije, iskaznice, knjižice, naljepnice, propusnice, uniforme i panciri, te centralne procesne jedinice koji predmeti su poimenično navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-63/15 i broj: 16-04/2-64/15 od 22.09.2015. godine, dok je na osnovu iste zakonske odredbe optuženom M.M. izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to mobilni telefoni, pripadajuće SIM kartice, pečat i centralna procesna jedinica koji predmeti su poimenično navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-65/15 od 22.09.2015. godine. Također je tom presudom, na osnovu odredbe čl. 114. st. 1. i 2. i 115. stav 1. KZ FBiH od optuženih oduzeta imovinska korist pribavljena krivičnim djelom i to od optuženog P.J. iznos od 450,00 eura pribavljen prodajom krivotvorenih dokumenata na način opisan u tački 1. presude, a od oba optužena – P.J. i M.M., iznos od ukupno 2.500,00 eura pribavljen prodajom krivotvorenih dokumenata na način opisan u tački 4. i 5. presude, koji iznosi će se uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, te su navedenom presudom optuženi J.P. i M.M. temeljem odredbe člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) obavezani da nadoknade troškove krivičnog postupka o čijoj visini će sud na temelju člana 200. stava 2. ZKP FBiH odlučiti posebnim rješenjem, kao i paušal sudu u iznosu od po 200,00 KM u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 02 0 K 001338 23 Kž od 27.09.2023. godine, djelimično je uvažena žalba branitelja optuženog P.J., a povodom te žalbe, po službenoj dužnosti na osnovu člana 324. ZKP FBiH je, i u odnosu na optuženog M.M., presuda Kantonalnog suda u Odžaku broj 02 0 K 001338 17 K od 19.12.2022. ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom suđenju, Kantonalni sud u Odžaku je donio presudu broj 02 0 K 001338 23 K 2 od 21.12.2023. godine, kojom je optuženi J.P. oglašen krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona i osuđen na kaznu zatvora u trajanju

od 5 (pet) godina, dok je optuženi M.M. oglašen krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Istom presudom, na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH, optuženom J.P. je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to mobilni telefoni, pripadajuće SIM kartice, USB stikovi, značke, futrole, legitimacije, iskaznice, knjižice, naljepnice, propusnice, uniforme i panciri, te centralne procesne jedinice koji predmeti su poimenično navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-63/15 i broj: 16-04/2-64/15 od 22.09.2015. godine, dok je na osnovu iste zakonske odredbe optuženom M.M. izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to mobilni telefoni, pripadajuće SIM kartice, pečat i centralna procesna jedinica koji predmeti su poimenično navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-65/15 od 22.09.2015. godine. Također je tom presudom, na osnovu odredbe čl. 114. st. 1. i 2. i 115. stav 1. KZ FBiH, od optuženih oduzeta imovinska korist pribavljena krivičnim djelom i to od optuženog P.J. iznos od 450,00 eura pribavljen prodajom krivotvorenih dokumenata na način opisan u tački 1. presude, a od oba optužena – P.J. i M.M., iznos od ukupno 2.500,00 eura pribavljen prodajom krivotvorenih dokumenata na način opisan u tački 4. i 5. presude, koji iznosi će se uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, te su navedenom presudom optuženi J.P. i M.M. temeljem odredbe člana 202. stav 1. ZKP FBiH obavezani da nadoknade troškove krivičnog postupka o čijoj visini će sud na temelju člana 200. stava 2. ZKP FBiH odlučiti posebnim rješenjem, kao i paušal sudu u iznosu od po 200,00 KM u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 02 0 K 001338 24 Kž 2 od 17.04.2024. godine, djelimično je uvažena žalba branitelja optuženog P.J., a povodom te žalbe, po službenoj dužnosti na osnovu člana 324. ZKP FBiH i u odnosu na optuženog M.M. je presuda Kantonalnog suda u Kantonalnog suda u Odžaku broj 02 0 K 001338 23 K 2 od 21.12.2023. godine ukinuta i određeno je održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Na pretresu održanim pred ovim sudom, federalni tužitelj je, čitajući optužnicu, prilagodio njenu pravnu kvalifikaciju prema KZ FBiH, tako da je optuženom J.P. stavljeno na teret krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona, a optuženom M.M., krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona, te su na osnovu člana 332. stav 2. ZKP FBiH, preuzeti dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka, pa su kao dokazi optužbe pročitani: iskaz svjedoka Š.Dž. sa glavnog pretresa od 25.09.2017. godine; iskaz svjedoka J.A. sa glavnog pretresa od 23.10.2017. godine; iskaz svjedoka K.S. sa glavnog pretresa od 23.10.2017. godine i zapisnik o njenom iskazu iz istrage, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 16-17/1-359/15 od 17.12.2015. godine; iskaz svjedoka R.D. sa glavnog pretresa od 22.1.2018. godine; iskaz svjedoka D-P L sa glavnog pretresa od 12.4.2018. godine; iskaz svjedoka L.R. sa glavnog pretresa od 25.3.2022. godine i njegov iskaz iz istrage, Županijski sud u Osijeku broj Kir-Us-67/2015 od 28. prosinca 2015. godine; iskaz svjedoka MS, Županijski sud u Bjelovaru, broj: Kir-167/2015-2 od 21. siječnja 2016. godine, pročitani na glavnom pretresu dana 26.04.2022. godine u smislu člana 288. stav 2. ZKP FBiH; iskaz svjedoka M.D., Županijski sud u Rijeci, broj: Kir 585/15 od 10. prosinca 2015. godine, pročitani na glavnom pretresu dana 26.04.2022. godine u smislu člana 288. stav 2. ZKP FBiH; iskaz svjedoka Ž.A., Županijski sud u Splitu, broj: Kir-931/15 od 22. prosinca 2015. godine, pročitani na glavnom pretresu dana 26.04.2022. godine u smislu člana 288. stav 2. ZKP FBiH; iskaz

vještaka K.I. sa glavnog pretresa od 23.10.2017. godine; te su kao materijalni dokazi optužbe pročitani: izvještaji o vještačenju vještaka K.I. i to: izvještaj o vještačenju dokaznog materijala broj: P-16-10/2-04-1-702-104/13 od 19.10.2015. godine, izvještaj o vještačenju dokaznog materijala broj P-16-10/2-04-1-702-107/13 od 19.11.2015. godine i izvještaj o vještačenju dokaznog materijala broj I-16-10/2-04-1-702-112/13 od 18.7.2016. godine; izvještaj o počinjenom krivičnom djelu, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1-16-04/2-04-1-702-13-KU-27/15 od 23.09.2015. godine; naredba za pretres stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari, pretresanje osoba i privremeno oduzimanje predmeta za P.J., Sud BiH broj: S 2 K 017152 15 Km 19 od 18.09.2015. godine sa prilogima: a) izvještaj o realizaciji naredbe Suda BiH, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2-915/15 od 23.09.2015. godine, b) zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari P.J., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-042-45/15 od 22.09.2015. godine, c) potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od P.J., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-63/15 od 22.09.2015. godine uz privremeno oduzete predmete: centralna procesna jedinica sa oznakama „Imtel” i „Asus“, d) zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari P.J., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/246/15 od 22.09.2015. godine i e) potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od P.J., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-042-64/15 od 22.09.2015. godine uz privremeno oduzete predmete, i to: dvije značke MUP Republike Hrvatske kriminalistička policija u futroli uz tri futrole MUP Republike Hrvatske kriminalistička policija, jedna značka holandske policije u futroli, jedna značka zatvorska policija straža, jedna značka Policije Republike Srpske broj: 0736 u futroli, jedna futrola na kojoj piše policija i dvije futrole bez natpisa, službena legitimacija Republike BiH broj: ..., službena iskaznica Obavještajno-sigurnosne agencije BiH broj: K-00395, službena legitimacija SFRJ, pet službenih legitimacija SR Bosna i Hercegovina, jedna na ime Petrović Petar, pet službenih legitimacija Socijalističke Republike Srbije, jedna ovjerena pečatom, tri službene legitimacije Socijalističke Republike Hrvatske, jedna na ime B.J. tri knjižice nosioca ordena narodnog heroja, jedna na ime A. J.A., 11 plastičnih folija za plastificiranje iskaznica i službenih legitimacija, jedan pečat - datumar sa otiscima pečata, 264 hologramske naljepnice, 6 ceduljica sa imenom N. M. dr., ceduljica sa natpisom PT, VI), 01, i dr., ceduljica sa natpisom B N. - 223-090 i dr, dvije ceduljice sa potpisima i jedan mali papirić sa brojevima telefona i faxesa, dijelovi uniforme Granične policije BiH (10 košulja, 1 jakna, 3 beretke, 3 kačketa i 7 hlača, dijelovi uniforme policije Posavskog kantona - 2 jakne, 2 košulje, 1 hlače i 1 kačket, 1 košulja sa ambblemom MUP Tuzlanskog kantona, 1 košulja sa ambblemom MUP Republike Hrvatske i 3 pancira (2 maskirna i 1 crni), potvrda o prijemu novca Western Union br. transakcije ... od 15.09.2015. godine, službena propusnica Savezni sekretarijat za unutrašnje poslove na ime J.P., službena iskaznica Socijalistička Republika Slovenija na ime J.P., službena legitimacija Socijalistička Republika BiH, Republički sekretarijat za unutrašnje poslove, na ime J.P., službena legitimacija Republika Srpska Krajina, na ime J.P., značka Vojne policije Republike Hrvatske, Ministarstvo odbrane uz službenu legitimaciju u futroli, jedna futrola Hrvatska Republika Herceg Bosna, Ministarstvo odbrane uz iskaznicu na ime K.Z. broj: ..., značka Vojne policije Republike Hrvatske, Ministarstvo odbrane 4049 u futroli, centralna procesna jedinica, serijski broj: NL20724880 (bez bočnog zaštitnog poklopca), mobilni telefon marke „Alcatel One Touch”, plavo-crne boje, IMEI broj: ... sa pripadajućom SIM karticom, mobilni telefon marke „Alcatel One Touch”, bijele boje, IMEI broj: ... sa pripadajućom SIM karticom, USB bijele boje oznake „Apacer“ i USB crno-plave boje, oznake D33193; fotodokumentacija J.P. - pretres kuće, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-10/6-134-FD/15 od 29.09.2015. godine; fotodokumentacija J.P. - pretres kuće i vozila, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-10/6-135-FD/15 od 29.09.2015. godine; naredba za pretres stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari, pretresanje osoba i privremeno oduzimanje predmeta, M.M., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 15 Km 19 od 18.09.2015. godine: a) izvještaj

o realizaciji naredbe Suda BiH, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2915/15 od 23.09.2015. godine, b) zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari M.M., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/247/15 od 22.09.2015. godine i c) potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, M.M., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-65/15 od 22.09.2015. godine uz privremeno oduzete predmete: pečat datumar „trodat“ printy-dater 4820, mobilni telefon marke „Nolda“, MEI broj: ..., IMEI 2 broj: sa pripadajućim SIM karticama, mobilni telefon marke „Sony Xperia“, IMEI broj: ..., sa pripadajućom SWI karticom i micro SD memorijskom karticom - SIM kartica Tomato, serijski broj:, mobilni telefon marke „Samsung“, sivo-crne boje, IMEI broj: sa pripadajućom SIM karticom, serijski broj: 8..., Centralna procesna jedinica, IBM Think Centre, serijski broj: ... - SIM kartica i certifikat FRENDA, broj 065/594-434 i SIM kartica ULTRA BH, serijski broj: 8938701060232488709 i d) zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari M.M., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-48/15 Od 22.09.2015. godine; fotodokumentacija M.M. - pretres kuće i vozila, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-10/6-136-FD/15 od 28.09.2015. godine; fotodokumentacija M.M. - pretres UO „J.“, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-10/6-137-FD/15 od 28.09.2015. godine; naredba za pretres stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari, pretresanje osoba i privremeno oduzimanje predmeta, J.Ž., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 15 Km 19 od 18.09.2015. godine, i br. 88, i to: a) izvještaj o realizaciji naredbe Suda BiH, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2915/15 od 23.09.2015. godine, b) zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari J.Ž., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/249/15 od 22.09.2015. godine, c) zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari J.Ž., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-50/15 od 22.09.2015. godine, d) potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, J. Ž., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-66/15 od 22.09.2015. godine uz privremeno oduzete predmete: mobilni telefon marke „Huawei“ model (3630, IMEI broj:, sa pripadajućom SIM karticom broj: i e) potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, J.Ž. Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-68/15 od 22.09.2015. godine; fotodokumentacija - pretres kuće koju koristi J.Ž., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-10/6-FD-138/15 od 28.09.2015. godine; fotodokumentacija - pretres štamparije „G.“ Šamac, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-10/6-FD-139/15 od 28.09.2015. godine; predmeti privremeno oduzeti od osumnjičenog J.Ž.: tri lista papira sa otiscima pečata i jedan sa crnom podlogom sa natpisom PCU Osijek GCU Županija broj: 7049545 i bjanko svjedočanstvo o završnom ispitom sa pečatom; zapisnik o otvaranju i pregledanju privremeno oduzetih predmeta oduzetih od P.J., Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 15.10.2015. godine; zapisnik o otvaranju i pregledanju privremeno oduzetih predmeta od M.M., Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 16.10.2015. godine; zapisnik o otvaranju i pregledanju privremeno oduzetih predmeta od J.Ž., Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 16.10.2015. godine; obavijest o otvaranju predmeta Sudu BiH, Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 05.10.2015. godine; obavijest o otvaranju predmeta advokatu Numanović Šemsi, Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 05.10.2015. godine; obavijest o otvaranju predmeta M.M., Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 0007912 15 od 05.10.2015. godine; obavijest o otvaranju predmeta advokatu Ibrić Asimu, Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 05.10.2015. godine; obavijest o otvaranju predmeta, J.P., Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 05.10.2015. godine; obavijest o otvaranju predmeta advokatu Lukić Mirko, Tužilaštvo BiH broj: T20 0 K0000 7912 15 od 05.10.2015. godine; obavijest o otvaranju predmeta, J.Ž., Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 05.10.2015. godine; naredba za vještačenje mobilnih telefona i telefonskih SIM kartica, Tužilaštvo BiH broj: T20 O KT 000 7912 15 od 20.10.2015. godine; izvještaj o vještačenju dokaznog materijala, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-16-10/2-04-1-702-107/13 od 19.11.2015. godine, uz 2 CD-a; izvještaj o

vještačenju dokaznog materijala, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-16-10/2-04-1-702-1 12/13 od 18.07.2016. godine, uz 1 CD; akt uz granične provjere nad licima, Granična policija BiH broj: 17052-04-7-2618/14-28 od 19.09.2014. godine; izvještaj o primjeni posebnih istražnih radnji, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: I16-04/2-04-1-702-102/13 od 12.10.2015. godine; akt Državne agencije za istrage i zaštitu BiH broj: I-16-10/4-04-1-702-105/13 od 20.10.2015. godine, uz 9 DVD-ova; naredba prema osumnjičenom P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn Od 22.09.2014. godine; naredba prema osumnjičenom P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 2 od 22.10.2014. godine; naredba prema osumnjičenom P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 3 od 03.11.2014. godine; naredba prema osumnjičenom P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 4 od 05.11.2014. godine; službena zabilješka, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1602/3-531/14 od 06.11.2014. godine; službeni izvještaj, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2-702/14 od 07.11.2014. godine; redigovani izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-16-10/2-04-1-702-21/13 od 10.11.2014. godine, uz 2 DVD-a; izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH broj T 20 0 KTO 000 7912 15 od 10.11.2014. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“; službeni izvještaj, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2-702-1/14 od 13.11.2014. godine; redigovani izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-16-10/2-04-1-702-22/13 od 13.11.2014. godine, uz 2 DVD-a; izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH broj T20 0 KTO 000 7912 15 od 13.11.2014. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“; službeni izvještaj, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2702-2/14 od 20.11.2014. godine; izvještaj o postupanju, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P16-10/2-04-1-702-28/13 od 20.11.2014. godine, uz 2 DVD-a; zapisnik o uviđaju, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2-1/14 od 20.11.2014. godine, uz redigovanu fotodokumentaciju 16-10/6-FD-25-1/14 „obrađena službene legitimacije u sklopu akcije „A.“ Istočno Sarajevo - SIPA 20.11.2014. godine uz bijelu kovertu sa naznakom „samo za Sud BiH“ u kojoj se nalazi krivotvorena značka; fotodokumentacija od 20.11.2014. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“, upakovana u bijelu kovertu broj T20 0 KTO 000 7912 15; naredba prema osumnjičenom P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 5 od 20.11.2014. godine; naredba prema P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K Ol 7152 14 Krn 6 od 03.12.2014. godine; službena zabilješka, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2-744/14 od 17.12.2014. godine, uz prilog; naredba prema osumnjičenom P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 7 od 18.12.2014. godine; naredba prema P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 9 od 18.02.2015. godine; službena zabilješka, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 1604/2-24/14 od 14.01.2015. godine; službeni izvještaj, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2-702-3/15 od 06.02.2015. godine; službeni izvještaj, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2702-4/15 od 23.02.2015. godine; akt uz jedan CD, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-1610/2-04-1-702-43/13 od 24.02.2015. godine; službeni izvještaj, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/2702-5/15 od 27.02.2015. godine; akt uz jedan CD, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-1610/2-04-1-702-44/13 od 02.03.2015. godine; redigovani izvještaj o nadzoru, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-16-10/2-04-1-702-47-1/13 od 02.03.2015. godine, uz jedan CD; izvještaj o nadzoru od 02.03.2015. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“ upakovan u bijelu kovertu T20 0 KTO 000 7912 15; akt uz izvještaj o nadzoru broj: P-16-10/2-04-1-702-47-4/13 od 04.03.2015. godine, izvještaj o nadzoru broj: P-16-10/2-04-1-702-47-2/13 od 03.03.2015. godine, izvještaj o nadzoru broj: P-16-10/2-04-1-702-47-3/13 od 03.03.2015. godine, jedna fotografija i jedan DVD; redigovani izvještaj o nadzoru, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-16-10/2-04-1-702-54/13 od 13.03.2015. godine, uz jedan CD; izvještaj o nadzoru od 13.03.2015. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“ upakovano u bijelu kovertu broj T20 0 KTO 000 7912 15; naredba prema osumnjičenom P.J., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 8 od 21.01.2015. godine; naredba

prema M.M., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 10 od 13.03.2015. godine; naredba prema osumnjičenima J.P.i M.M., Sud BiH broj: S 1 2K 017152 14 Krn 11 od 24.03.2015. godine; naredba prema osumnjičenom M.M., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 13 od 10.04.2015. godine; naredba prema osumnjičenima J.P.i M.M., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 14 od 22.04.2015. godine; naredba prema osumnjičenom M.M., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 15 od 14.05.2015. godine; naredba prema osumnjičenom M.M., Sud BiH broj: S 1 2 K 017152 14 Krn 17 od 15.06.2015. godine; naredba prema osumnjičenima J.P.i M.M., Sud BiH broj: S 1 2K 017152 14 Krn 16 od 28.05.2015. godine; naredba prema osumnjičenima M.M. i J.Ž., Sud BiH broj: 2 K 017152 14 Km 18 od 11.09.2015. godine; naredba za vještačenje mobilnog telefona i telefonske SIM kartice, Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KT 000 7912 15 od 14.10.2015. godine; izvještaj o vještačenju dokaznog materijala, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: P-16-10/2-04-1-702-104/13 od 19.10.2015. godine, uz jedan CD i jedan mobilni telefon marke „LG”; zamolnica za pružanje međunarodne pravne pomoći, Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 0007912 15 od 12.10.2015. godine; zamolnica za pružanje međunarodne pravne pomoći, Tužilaštvo BiH broj: T20 0 KT 000 7912 15 od 05.11.2014. godine; informacija, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: I-16-04/2-04-1-702-99/13 od 06.10.2015. godine uz izvještaj MUP R Hrvatske od 30.09.2015. godine; akt- udovoljenje zamolnici za međunarodnu pravnu pomoć, R Hrvatska, Državno odvjetništvo, Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta broj: KR-US-392/16 od 20. lipanj 2016. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-K-29-2015. T.M. od 25. ožujka 2016. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-ogr-162/88-2014. T.M. od 27. veljače 2015. godine, uz izvještaj broj: 511-01-82/1-9-OGR-2/137-14. DŠ od 23. veljače 2015. godine, izvještaj prikrivenog istražitelja br. 2 broj: 511-01-82/1-9-OGR-2/137-14. DŠ od 23. veljače 2015. godine, izvještaj broj: 511-01-82/2-OGR-2/137-14. S.S. od 23. veljače 2015. godine, izvještaj broj: 511-01-82/2-OGR-2/137-14. S.S. od 23. veljače 2015. godine, posebni izvještaj broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014. T.M. od 03. ožujka 2015. godine, izvještaj broj: 511-01-82/1-9-OGR-2/137-14. DŠ od 27. veljače 2015. godine i izvještaj prikrivenog istražitelja br. 2 broj: 511-01-82/1-9-OGR-2/137-14. DŠ od 27. veljače 2015. godine i 6 CD od 18. kolovoza 2015. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 T.M. od 13. ožujka 2015. godine, uz službenu zabilješku od 12.03.2015. godine i jedan CD od 28. veljače 2015. godine; posebni izvještaj R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 T.M. od 18. ožujka 2015. godine, uz izvještaj broj: 511-01-82/2-OGR-2/137-14. S.S. od 26. veljače 2015. godine i izvještaj broj: 51 1-01-82/2-OGR-2/137-14. S.S. od 11. ožujka 2015. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 T.M. od 26. ožujka 2015. godine, uz izvještaj broj: 51 1-01-82/2-OGR-2/137-14. S.S. od 20. ožujka 2015. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 T.M. od 26. ožujka 2015. godine, uz službenu zabilješku od 24.03.2015. godine i jedan CD od 11. ožujka 2015. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 T.M. od 24. ožujka 2015. godine, uz izvještaj broj: 511-01-821-9-OGR-2/137-14. DŠ od 18. ožujka 2015. godine, fotoelaborat broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 od 18. 03. 2015. godine, fotoelaborat broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 od 18. 03. 2015. godine, fotoelaborat broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 od 18.03.2015. godine, fotoelaborat broj: 511-01-77-OGR-162/88-2014 od 18. 03. 2015. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo

policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 08. travnja 2015. godine, uz izvještaj broj: 511-01-82/1-9-0GR-2/137-14. Dš od 24. ožujak 2015. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 13. travnja 2015. godine, uz službenu zabilješku od 09.04.2015. godine i jedan CD od 20. ožujka 2015. godine; akt - fotografski elaborat, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 25. kolovoza 2015. godine, uz fotodokumentaciju tehničkog snimanja osoba i predmeta broj: 511-01-82/2OGR2/137-14 od 12. kolovoza 2015. godine i jedan CD od 12. kolovoza 2015. godine; posebni izvještaj, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 30. rujna 2015. godine, uz prepisku od 25 stranica; kaznena prijava, R Hrvatska, MUP, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-K-29/15 od 22.09.2015. godine, uz akt broj: Hp-04/2-736-100/14 od 29.10.2014. godine, akt broj: DM-04/l-024335/14 od 13.10.2014. godine, uz listu isplaćenih uputnica, akt broj: DP-06/l-25849/14 od 13.10.2014. godine uz četiri stranice transakcija, lista preuzetih poslovnih uputnica u omotnici od 13.10.2014. godine, međunarodna poštanska uputnica - nalog za isplatu od 30.09.2014. godine, akt broj: HP-04/2-736-95/14 od 23.10.2014. godine, akt broj: HP-04/5-23925/15 od 07.09.2015. godine uz prilog; četiri potvrde o privremenom oduzimanju predmeta na ime L.R. od 22.09.2015. godine, dvije uplatnice Hrvatske pošte od 13.08.2015. godine, dvije potvrde o privremenom oduzimanju predmeta na ime M.D. od 22. rujna 2015. i 07.09.2015. godine, dvije potvrde o privremenom oduzimanju predmeta na ime Medved Sebastijan od 22.09.2015. godine - šest potvrda o privremenom oduzimanju predmeta na ime L.D. od 22.09.2015. godine i tri fotoelaborata broj: 511-01-77-K-29/15 od 24.09.2015. godine; posebni izvještaj MUP-a R Hrvatske, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-14-29-2015. T.M. od 11. travnja 2016. godine, uz analizu sadržaja; izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog M.M., MUP Posavskog kantona, Uprava Policije Orašje broj: 02-2/4-1-04-7-79/16 od 14.11.2016. godine; dok su kao dokazi odbrane, na pretresu pred ovim sudom preuzeti: rješenje Suda BiH broj: S1 2 K 017152 17 Ko od 3.3.2017. godine pravomoćno dana 15.3.2017. godine; iskaz svjedoka J.Ž. sa glavnog pretresa od 22.8.2022. godine; iskaz optuženog P.J. sa glavnog pretresa od 22.8.2022. godine; zapisnik iz istrage o saslušanju osumnjičenog P.J. broj T20 0 KT 0007912 13 od 22.9.2015. godine; iskaz optuženog M.M. sa glavnog pretresa od 22.8.2022. godine; zapisnik iz istrage o saslušanju osumnjičenog M.M. broj T20 0 KT 0007912 13 od 22.9.2015. godine i akt Ministarstva pravde BiH broj 08-14-5-9716/17 od 17.11.2022. godine, a u vezi postupanja po zamolnici prvostepenog suda broj: 02 0 K 0001338 17 K od 15.7.2022. i 02 0 K 001338 17 K od 31.10.2022. godine sa priložima.

Na ove preuzete dokaze, stranke i branitelji nisu imali primjedbi, niti su istima prigovarali u daljem toku dokaznog postupka na pretresu pred ovim sudom, sve do završne riječi kada je odbrana istakla prigovor zakonitosti nekih od naprijed navedenih dokaza, o čemu će kasnije biti više riječi.

Nakon preuzimanja navedenih dokaza, ovaj sud je također obavijestio stranke i branitelje da za sada, neće preuzeti dokaze optužbe i to: zapisnik iz istrage o saslušanju svjedoka pod pseudonimom „A”, Tužiteljstvo BiH broj: T 20 0 KT 000 7912 15 od 26.09.2016. godine (uložen u 2 primjerka od kojih je jedan redigovan-zatamnjeni podaci o svjedoku), te zapisnik iz istrage o saslušanju svjedoka pod pseudonimom „M.”, Tužiteljstvo BiH broj: T 20

0 KT 000 7912 od 20.09.2016. godine (redigovan-zatamnjeni podaci o svjedoku), a iz razloga koji slijede:

Naime, u toku priprema za pretres, ovaj sud je utvrdio da u spisu Kantonalnog suda u Odžaku, ne postoje transkripti zapisnika sa glavnog pretresa o iskazima svjedoka pod mjerama zaštite određenih rješenjima Kantonalnog suda u Odžaku i to svjedoka pod pseudonimom „M.“ i svjedoka pod pseudonimom „A“, kojima su mjere zaštite određene rješenjima prvostepenog suda broj 02 0 K 001338 17 K od 10.12.2018. godine (u odnosu na oba svjedoka, rješenja su istog broja i datuma), a svjedoci su pred tim sudom svjedočili na glavnom pretresu dana 23.09.2019. godine i to, kako proizilazi iz zapisnika o tom glavnom pretresu, isti su svjedočili „putem videokonferencije iz prostorije drugog suda“. Međutim, u nastavku zapisnika sa glavnog pretresa od 23.09.2019. godine nisu uopće uneseni iskazi tih svjedoka, dok je audio-snimak tih iskaza koji se nalazi u spisu posve neupotrebljiv jer je nečujan i nerazumljiv. S tim u vezi, ovaj sud je u toku priprema za pretres, zatražio od Kantonalnog suda u Odžaku da otkloni ovaj propust, odnosno da sudu dostavi transkripte zapisnika sa iskazima pomenutih svjedoka, kao i adekvatne audio-snimke tih iskaza, ali je taj sud dopisom od 03.09.2024. godine obavijestio ovaj sud, uz priloženu službenu zabilješku predsjednice vijeća - sudije Pašalić Dženete, iz koje proizilazi da su naprijed pomenuti svjedoci iz tehničkih razloga ispitani u prostorijama Osnovnog suda Brčko-distrikta putem uređaja za distorziju slike i zvuka pa se iz tog razloga audio-snimak njihovih iskaza nije mogao prekucati „jer se ne čuje dobro“, a jedino su članovi sudskog vijeća mogli da čuju iskaze bez distorzije.

Slijedom navedenog, ovaj sud je, utvrdivši da se iskazi svjedoka pod mjerama zaštite, pseudonima „M.“ i „A“ ne nalaze u spisu ovog suda, niti je moguće otkloniti prethodno opisane propuste u vezi njihovih svjedočenja, obavijestio stranke i branitelje o svemu prethodno navedenom, te ih pozvao da se o tome izjasne.

Federalni tužitelj je izjavio da ostaje kod ovih dokaza, predlažući da se navedeni propusti otklone neposrednim ispitivanjem svjedoka pod mjerama zaštite „M.“ i „A“ pred ovim sudom, dok se odbrana optuženih takvom prijedlogu protivila, smatrajući da bi se ponovnim ispitivanjem pomenutih svjedoka na pretresu pred ovim sudom, radilo o „vraćanju“ predmeta u fazu istrage.

Ovaj sud je prihvatio prijedlog federalnog tužitelja da se na pretresu pred ovim sudom neposredno ispituju svjedoci pod mjerama zaštite „M.“ i „A“, te je odbio navedeni prigovor odbrane jer se po stavu ovog suda u konkretnoj procesnoj situaciji radi o dokazima koji su već izvedeni na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, a koji iz prethodno pojašnjenih tehničkih razloga moraju biti ponovo izvedeni pred ovim sudom, pa se dakle ne radi o vraćanju postupka u fazu istrage, kako smatraju branitelji, nego o ovlaštenju suda iz odredbe člana 332. stav 2. ZKP FBiH da ponovo izvede sve ili neke od dokaza koji su već izvedeni u prvostepenom postupku, pri čemu će sud odlučiti i o načinu njihovog izvođenja (neposredno ili čitanjem, odnosno reproduciranjem iskaza).

Dalje je ovaj sud obavijestio federalnog tužitelja da se u spisu nalaze podaci o svjedoku pod mjerama zaštite pseudonima „A“, ali da se u spisu ne nalaze podaci o svjedoku pod mjerama zaštite pseudonima „M.“ pa je istog obavezao da te podatke pribavi i da ih dostavi ovom sudu u zatvorenoj koverti, uz izjašnjenje da li pomenuti svjedoci i dalje traže mjere zaštite koje su im određene rješenjima prvostepenog suda ili eventualno traže neke druge mjere zaštite.

Nakon toga je federalni tužitelj dopisom broj T02 0 KTOVŽK 0006421 24 od 28.01.2025. godine (uz koji su u zatvorenoj koverti sa oznakom POV 1/24 dostavljeni traženi podaci o svjedoku pod mjerama zaštite pseudonima „M.“), obavijestio ovaj sud da taj svjedok i dalje traži mjere zaštite koje su mu bile određene rješenjem prvostepenog suda od 10.12.2018. godine, dok svjedok pod pseudonimom „A, više ne traži mjere zaštite, a radi se o svjedoku M.Nj.u, koji na sud može biti pozvan radi svjedočenja redovnim putem, na adresu o kojoj je federalni tužitelj obavijestio ovaj sud.

Stoga je i odluka ovog suda da odloži odluku o preuzimanju iskaza iz istrage svjedoka pod pseudonimom „M.“ i svjedoka pod pseudonimom „A“, odnosno M.N., bila vezana za okolnost da će ti svjedoci biti ispitani pred ovim sudom, tako da se zapisnici o njihovim iskazima iz istrage mogu uvesti kao dokazni materijal samo ukoliko budu korišteni prilikom direktnog ili unakrsnog ispitivanja, u smislu člana 288. stav 1. ZKP FBiH. Međutim, kako su naprijed navedeni zapisnici ovih svjedoka iz istrage doista i bili korišteni tokom njihovog direktnog i unakrsnog ispitivanja na pretresu pred ovim sudom dana 24.02.2025. godine, onda ih je ovaj sud uvrstio u dokazni materijal u onom obimu u kojem su i korišteni.

Nadalje, branitelji optuženih su predložili da se kao dokazi odbrane pred ovim sudom izvedu dokazi koji bili su odbijeni od strane prvostepenog suda i to da se od Općinskog kaznenog suda u Zagrebu pribavi pravomoćna presuda u predmetu protiv L.D.P., jer je ona u predmetnoj optužnici pod tačkama 1. i 2. označena kao pripadnik grupe za organizirani kriminal u konkretnom predmetu, pa odbrana smatra da je potrebno utvrditi za koje krivično djelo je ista odgovarala u Republici Hrvatskoj i da li je pravomoćno osuđena, kao i da se izvede dokaz uvidom i čitanjem u dokumentaciju koju je odbrana pribavila putem Interneta skidanjem sa službenih stranica, a koje se tiču mogućnosti nabavke neoriginalnih i originalnih policijskih značaka i ostalih predmeta, kako bi se utvrdilo da su ti predmeti u široj upotrebi i postoji mogućnost nabavke istih putem interneta, dakle i u javnoj prodaji.

Ovaj sud je navedene prijedloge odbrane odbio kao nepotrebne, a na osnovu ovlaštenja iz člana 278. stav 2. ZKP FBiH. Naime, iako je tačno da je osoba inicijala L.D.P. u tačkama 1. i 2. predmetne optužnice označena kao pripadnica grupe za organizirani kriminal kojom je rukovodio optuženi J.P. (pod pretpostavkom da se radi o L.D.P. koja je pred prvostepenim sudom ispitana kao svjedok), okolnost da li je i zbog kojeg krivičnog djela protiv nje vođen krivični postupak Republici Hrvatskoj, te da li je ona za to krivično djelo pravomoćno osuđena, ne predstavlja odlučnu činjenicu koju je potrebno utvrditi za rješavanje predmetne optužbe, u smislu utvrđivanja postojanja grupe za organizirani kriminal, ko je bio njen organizator i ko su bili pripadnici te grupe, jer se te činjenice i okolnosti utvrđuju temeljem izvedenih dokaza, a ne stavova izraženih u presudama drugih sudova. Kao nepotreban je odbijen i prijedlog odbrane optuženih da ovaj sud izvrši uvid u ispis sa Internet stranica na kojima se oglašava prodaja policijskih i vojnih znački i ostalih predmeta „originalnih“ i „neoriginalnih“, jer je općepoznato da se putem interneta može vršiti prodaja bilo kakvih predmeta i/ili usluga, pa i onih za koje to zakon zabranjuje, a u konkretnom slučaju se optuženi terete za krivotvorenje isprava, zbog čega je irelevantno da li se one i na koji način putem Interneta oglašavaju i prodaju.

Dalje, povodom istovjetnog prijedloga odbrane i optužbe da se u spis uvrste zapisnici o ispitivanju optuženih (tada osumnjičenih) P.J. i M.M. iz istrage, ovaj sud je našao slijedeće: kada je u pitanju odbrana, ovi dokazi predloženi su radi utvrđivanja okolnosti da li su optuženi prilikom tog ispitivanja obaviješteni o djelu za koje su optuženi (jer je tvrdnja odbrane da o tome nisu obaviješteni), dok optužba ni u toku glavnog pretresa pred prvostepenim sudom, ni na pretresu pred ovim sudom nije pojasnila zbog čega te zapisnike ulaže u spis (imajući u vidu

da oni nisu korišteni prilikom direktnog i unakrsnog ispitivanja optuženih tokom njihovog svjedočenja na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom dana 22.08.2022. godine). Kako je odredbom člana 288. stav 1. ZKP FBiH propisano da su iskazi dati u istrazi dopušteni kao dokaz na glavnoj raspravi i mogu biti korišteni prilikom direktnog ili unakrsnog ispitivanja ili pobijanja iznesenih navoda ili u odgovoru na pobijanje, nakon čega se prilažu kao dokazni materijal, te kako u konkretnom slučaju tako nije postupljeno (optuženima prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu, nisu uopće predloženi njihovi iskazi iz istrage), onda se ni njihove izjave o onome za šta se terete, sadržane u tim zapisnicima, ne mogu koristiti kao dokaz na pretresu pred ovim sudom. Dakle, navedene zapisnike o ispitivanju optuženih (tada osumnjičenih) P.J. i M.M. iz istrage, ovaj sud će cijeliti samo radi utvrđivanja okolnosti na koje je ukazala odbrana optuženih, o čemu će kasnije biti više riječi.

Kada su u pitanju prigovori odbrane optuženih, ovaj sud je povodom prigovora branitelja optuženog P.J., istaknutog u završnoj riječi, kojem se pridružio i branitelj optuženog M.M., utvrdio da su određeni dokazi izvedeni pred prvostepenim, a preuzeti na pretresu pred ovim sudom, nezakoniti dokazi, zbog čega na tim dokazima ova presuda nije mogla biti zasnovana.

Naime, odbrana je istakla da su nezakoniti svi dokazi koji su pribavljeni provođenjem posebnih istražnih radnji, jer Naredbe Suda BiH temeljem kojih su te istražne radnje određene i produžavane, nisu sadržavale činjenice i okolnosti iz kojih proizlaze osnovi sumnje zbog kojih se prema tada osumnjičenim J.P. i M.M. provode ove posebne istražne radnje, niti su te naredbe sadržavale razloge zbog čega se dokazi koji bi se pribavili njihovim provođenjem nisu mogli pribaviti na drugi način, pa su tako prekršene relevantne odredbe procesnog zakona, zbog čega su nezakoniti i svi drugi dokazi koji su iz tih (nezakonitih) dokaza proizašli. Pri tome, ovaj sud pojašnjava da je odbrana u pogledu ovog prigovora ukazivala na kršenje relevantnih odredbi ZKP FBiH, iako se radi o naredbama Suda BiH koji je postupao po odredbama ZKP BiH, pa kako se radi o identičnim procesnim odredbama (o kojima će više riječi biti u nastavku), te o istim standardima zaštite ljudskih prava, odgovor ovog suda će se temeljiti na odredbama ZKP FBiH po kojem procesnom zakonu je i proveden predmetni krivični postupak.

Provjeravajući osnovanost navedenog prigovora odbrane, ovaj sud je izvršio uvid u Naredbe suda BiH o primjeni (tj. o određivanju i produženju posebnih istražnih radnji), prema tada osumnjičenim J.P. i M.M., kako slijedi:

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn od 22.09.2014. godine, prema osumnjičenom J.P. određene su posebne istražne radnje iz člana 116. stav 2. tačka a) ZKP BiH - nadzor i tehničko snimanje komunikacija, a na osnovu člana 116. stav 2. tačka b) ZKP BiH - pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko sravnjenje podataka, za period od 22.09.2014. godine do 22.10.2014. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 2 od 22.10.2014. godine, prema osumnjičenom J.P. su produžene posebne istražne radnje nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija i pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko sravnjenje podataka, te su na osnovu člana 116. stav 2. tačka e) ZKP BiH, prema istom osumnjičenom određene posebne istražne radnje korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, zatim nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija u odnosu na osumnjičenog P.J. i prikrivenog istražitelja kodnog naziva „M.“, te pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko sravnjenje podataka u odnosu na prikrivenog istražitelja (na osnovu već pomenutih odredbi ZKP BiH), a na osnovu odredbe

člana 116. stav 2. tačka e) ZKP BiH - simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, sve za period od 22.10.2014. godine do 22.11.2014. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 4 od 05.11.2014. godine, prema osumnjičenom P.J., na osnovu odredbe člana 116. stav 2. tačka d) ZKP BiH, određena je posebna istražna radnja tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta, za period od 05.11.2014. godine do 05.12.2014. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 5 od 20.11.2014. godine, prema osumnjičenom P.J., produžen je rok za provođenje posebnih istražnih radnji nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija (u odnosu na P.J. i prikrivenog istražitelja kodnog naziva „M.“), zatim pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko savjnjavanje podataka, korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, a određena je posebna istražna radnja nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija novih telefonskih brojeva osumnjičenog P.J., kao i posebna istražna radnja simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, sve za period od 22.11.2014. godine do 22.12.2014. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 6 od 03.12.2014. godine, prema osumnjičenom P.J., produžen je rok za provođenje posebnih istražnih radnji tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima, za period od 05.12.2014. godine do 05.01.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 7 od 18.12.2014. godine, prema osumnjičenom P.J., produžen je rok za provođenje istražnih radnji nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko savjnjavanje podataka, te korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, dok je određena posebna istražna radnja simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, za period od 22.12.2014. godine do 22.01.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 8 od 21.01.2015. godine, prema osumnjičenom P.J., produžen je rok za provođenje posebnih istražnih radnji nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko savjnjavanje podataka, te korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, a određeno je provođenje posebnih istražnih radnji pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko savjnjavanje podataka, kao i simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, za period od 22.01.2015. godine do 22.02.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 9 od 18.02.2015. godine, prema osumnjičenom J.P.i N.N. pripadnicima policijskih i drugih sigurnosnih agencija u BiH i Republici Hrvatskoj, produžen je rok za provođenje posebnih istražnih radnji pristup kompjuterskim sistemima, korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, a određene su posebne istražne radnje tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta, kao i simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, za period od 19.02.2015. godine do 19.03.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 10 od 13.03.2015. godine, prema osumnjičenom M.M., određena je posebna istražna radnja nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, za period od 14.03.2015. godine do 14.04.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 11 od 24.03.2015. godine, prema osumnjičenim J.P.i M.M., određene su posebne istražne radnje nadzor i tehničko snimanje

telekomunikacija, pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko sravnjavanje podataka, tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima, korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, te simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, za period od 24.03.2015. godine do 24.04.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 13 od 10.04.2015. godine, prema osumnjičenom M.M., produžen je rok za provođenje posebne istražne radnje nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, za period od 14.04.2015. godine do 14.05.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 14 od 22.04.2015. godine, prema osumnjičenim J.P.i M.M., produžen je rok za provođenje posebne istražne radnje korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, a određeno je provođenje posebne istražne radnje tajno praćenje, tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima u odnosu na osumnjičenog M.M., za period od 24.04.2015. godine do 24.05.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 15 od 14.05.2015. godine, prema osumnjičenom M.M., produžen je rok za provođenje posebne istražne radnje nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, za period od 14.05.2015. godine do 14.06.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 16 od 28.05.2015. godine, prema osumnjičenim J.P.i M.M., produžen je rok za provođenje posebnih istražnih radnji tajno praćenje i tehničko snimanje osoba transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima (u odnosu na osumnjičenog M.M.), te korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, za period od 28.05.2015. godine do 28.06.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 17 od 15.06.2015. godine, prema osumnjičenom M.M., produžen je rok za provođenje posebne istražne radnje nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija za period od 15.06.2015. godine do 15.07.2015. godine, za period od 15.06.2015. godine do 15.07.2015. godine.

Naredbom Suda BiH broj S1 2 K 017152 14 Krn 18 od 11.09.2015. godine, prema osumnjičenim M.M. i J.Ž. određene su posebne istražne radnje nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, korištenje prikrivenog istražitelja i informatora, te simulirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine za period od 11.09.2015. godine do 11.10.2015. godine.

Uvidom u navedene naredbe Suda BiH, ovaj sud je utvrdio da sve do naredbe od 18.02.2015. godine, niti u jednoj od prethodno izdatih nije navedeno iz čega proizilazi osnov sumnje da je osumnjičeni J.P. učinio krivično djelo zbog kojeg se protiv njega vodila predmetna istraga, tj. krivično djelo Udruživanje radi izvršenja krivičnog djela iz člana 249. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom krivotvorenje isprave iz člana 373. KZ FBiH (osim paušalnog pozivanja da osnovi sumnje proizilaze iz prijedloga tužitelja i dokaza uz isti, te zahtjeva Državne agencije za istrage i zaštitu za određivanje, odnosno, produženje posebnih istražnih radnji sa priložima), niti je obrazloženo zbog čega se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nerazmjernim teškoćama. Tek je u naredbi Suda BiH od 18.02.2015. godine (koja također ne sadrži obrazloženje u pogledu postojanja osnova sumnje), pomenuto da se na drugi način ne bi mogli pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nerazmjernim teškoćama, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o „dobro organizovanoj grupi ljudi, koja djeluje na području BiH i R Hrvatske“, a isto se

odnosi i na daljne naredbe Suda BiH (s tim da je u onima koje se odnose na osumnjičenog M.M. dodano da je na osnovu prethodno provedenih posebnih istražnih radnji prema P.J., utvrđeno da je isti imao čestu telefonsku komunikaciju sa brojem koji koristi M.M.), ali se ne navode razlozi ni o postojanju osnova sumnje u odnosu na M.M.. Tek se u naredbama istog suda počev od 22.04.2015. godine, u pogledu postojanja osnova sumnje, šturo navodi da je osumnjičeni M.M. krivotvorio, a osumnjičeni J.P. prodao krivotvorene dokumente prikrivenom istražitelju kodnog imena „M.“ dana 10.03.2015. godine i da to proizilazi iz prethodno provedenih posebnih istražnih radnji, pa slijedi da su te naredbe (odnosno, po njima provedene posebne istražne radnje), proizašle iz svih onih prethodno navedenih, koje nisu sadržavale obrazloženje u pogledu osnova sumnje zbog kojih se izdaju prema navedenim licima, niti obrazloženje zbog čega se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nerazmjernim teškoćama.

Stoga je ovaj sud našao da odbrana osnovano prigovara da su te naredbe donesene u suprotnosti sa odredbama čl. 130 stav 1. i 132. stav 1. ZKP FBiH (odnosno, odredbama čl. 116. stav 1. i 118. stav 1. ZKP BiH koji je primijenjen u vrijeme izdavanja naredbi), jer one ne sadrže obrazloženje u pogledu osnova sumnje zbog kojih se izdaju prema navedenim licima, niti obrazloženje zbog čega se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nerazmjernim teškoćama. Naime, odredba člana 132. stav 1. ZKP FBiH propisuje da se istražne radnje iz člana 130. stav 2. tog zakona određuje naredbom sudije za prethodni postupak, na obrazloženi prijedlog tužitelja koji sadrži: podatke o osobi protiv koje se radnja preduzima, osnove sumnje iz člana 130. stav 1. i 3. ovog zakona, razloge za njeno preduzimanje i ostale bitne okolnosti koje zahtijevaju preduzimanje radnji, navođenje radnje koja se zahtijeva i način njenog izvođenja, obim i trajanje radnje, te da naredba sadrži iste podatke kao i prijedlog tužitelja, kao i utvrđivanje trajanja naređene radnje. U članu 130. stav 1. je propisano da se protiv osobe za koju postoje osnovi sumnje da je sama ili s drugim osobama učestvovala ili učestvuje u učinjenju krivičnog djela iz člana 131. ovog zakona, mogu odrediti posebne istražne radnje ako se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim teškoćama. Dakle, potpuno je jasno da naredba kojom sudija za prethodni postupak odobrava provođenje pojedinih posebnih istražnih radnji na odgovarajući način mora biti obrazložena, odnosno da iz njenog obrazloženja mora biti vidljivo šta to u konkretnom slučaju opravdava stav suda o osnovima sumnje da je osoba prema kojoj se naredba izdaje sama ili s drugim osobama učestvovala ili učestvuje u učinjenju krivičnog djela iz člana 131. ZKP FBiH. Također je potrebno da u obrazloženju naredbe budu sadržani razlozi za ocjenu da se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi koji će se pribaviti provođenjem odobrene posebne istražne radnje ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nerazmjernim teškoćama, jer bez takvog obrazloženja, zadiranje u privatnost osobe u odnosu na koju je konkretna radnja odobrena sadrži elemente proizvoljnosti.

Kako prethodno pomenute naredbe Suda BiH očigledno ne sadrže odgovarajuće obrazloženje koje bi opravdalo njihovo izdavanje od strane sudije za prethodni postupak, s tim u vezi, ovaj sud podsjeća i na praksu Evropskog suda za ljudska prava koja je zauzeta u predmetu Dragojević protiv Hrvatske (presuda tog suda od 15.01.2015. godine), u kojoj je, u stavu 95. navedeno:

„U ovom predmetu četiri naloga za tajnim nadzorom izdana od strane istražnog suca Županijskog suda u Zagrebu u pogledu podnositelja u načelu su se temeljila samo na tvrdnji da postoji zahtjev USKOK-a za korištenje tajnog nadzora i zakonskom izrazu da se „istraga ne može provesti na drugačiji način ili da bi to bilo izrazito teško“ (vidi stavove 9., 11., 13. i 17. gore). Nisu navedeni nikakvi stvarni detalji koji se temelje na specifičnim činjenicama

predmeta i osobitim okolnostima koje ukazuju na osnovanu sumnju da su kaznena djela počinjena, te da istragu nije bilo moguće provesti na drugačiji, manje „intruzivan način“. Dalje se u istoj odluci, u stavu 98., navodi: „Štoviše, Sud smatra da u situaciji u kojoj je zakonodavna vlast predvidjela prethodnu detaljnu sudsku kontrolu proporcionalnosti uporabe mjera tajnog nadzora, zaobilaženje tog zahtjeva retroaktivnim opravdanjem koje su uveli sudovi ne može se osigurati odgovarajuća i dostatna zaštita od potencijalne zlouporabe jer otvara vrata proizvoljnosti time što dozvoljava provođenje tajnog nadzora suprotno postupku koji je predviđen u mjerodavnom pravu“. Konačno Evropski sud, vezano za ocjenu podnositeljeva zahtjeva, zbog postojanja ranije navedenih propusta u stavu 101. zaključuje: „Na temelju gore navedenoga, Sud smatra da mjerodavno domaće pravo, na način na koji su ga tumačili i primijenili nadležni sudovi, nije bilo razumno jasno u pogledu opsega i načina ostvarivanja diskrecije dodijeljene tijelima javne vlasti, te posebice u praksi nije osiguralo odgovarajuće mjere zaštite od raznih mogućih zloupotreba. U skladu s time, postupak za naganje i nadziranje provođenja mjera prisluškivanja telefona podnositelja nije bio u potpunosti u skladu s pretpostavkama zakonitosti, niti je na odgovarajući način ograničio miješanje u pravo podnositelja na poštovanje njegova privatnog života i dopisivanja na ono što je bilo „nužno u demokratskom društvu“. U stavu 102. sud zaključuje da je došlo do povrede člana 8. Evropske konvencije.

I u konkretnom slučaju, naredbe kojima je odobreno provođenje posebnih istražnih radnji, nisu sadržavale konkretne razloge za utvrđenje suda o postojanju osnova sumnje zbog kojih bi te posebne istražne radnje trebalo odobriti, kao ni razloge iz koji bi bilo vidljivo da se dokazi koji će se pribaviti njihovim provođenjem na drugi način ne mogu pribaviti ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim teškoćama.

Stoga ovaj sud, primjenjujući navedene standarde, nalazi da naredbe za provođenje posebnih istražnih radnji sudije za prethodni postupak Suda BiH i to: broj S1 2 K 017152 14 Krn od 22.09.2014. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 2 od 22.10.2014. godine, broj: S1 2 K 017152 14 Krn 3 od 03.11.2014. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 4 od 05.11.2014. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 5 od 20.11.2014. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 6 od 03.12.2014. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 7 od 18.12.2014. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 8 od 21.01.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 9 od 18.02.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 10 od 13.03.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 11 od 24.03.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 13 od 10.04.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 14 od 22.04.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 15 od 14.05.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 16 od 28.05.2015. godine, broj S1 2 K 017152 14 Krn 17 od 15.06.2015. godine i broj S1 2 K 017152 14 Krn 18 od 11.09.2015. godine, ne sadrže adekvatno obrazloženje u skladu sa odredbama čl. 130 stav 1. i 132. stav 1. ZKP FBiH (odnosno, odredbama čl. 116. stav 1. i 118. stav 1. ZKP BiH), koje bi opravdalo zadiranje u privatnost osoba protiv kojih su iste odobrene i provedene, pa su onda i dokazi do kojih se došlo njihovim provođenjem, pribavljeni kršenjem člana 8. stav 2. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, pa na takvim dokazima, u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH, sud ne može zasnovati svoju odluku.

Slijedom toga je ovaj sud kao nezakonite, izdvojio iz spisa slijedeće dokaze pribavljene provođenjem posebnih istražnih radnji po tim naredbama: izvještaj o primjeni posebnih istražnih radnji, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: I16-04/2-04-1-702-102/13 od 12.10.2015. godine; akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj: I-16-10/4-04-1-702-105/13 od 20.10.2015. godine, uz 9 DVD-a; službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 1602/3-531/14 od 06.11.2014. godine; službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 1604/2-702/14 od 07.11.2014. godine; redigovani izvještaj o postupanju po

Naredbi Suda BiH Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-10/2-04-1-702-21/13 od 10.11.2014. godine, uz 2 DVD-a, izvještaj broj T 20 0 KTO 000 7912 15 od 10.11.2014. godine o postupanju po Naredbi Suda BiH sa naznakom „samo za Sud BiH“; službeni izvještaj, Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 1604/2-702-1/14 od 13.11.2014. godine; redigovani izvještaj o postupanju po Naredbi Suda BiH Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-10/2-04-1-702-22/13 od 13.11.2014. godine, uz 2 DVD-a; izvještaj broj T20 0 KTO 000 7912 15 od 13.11.2014. godine o postupanju po Naredbi Suda BiH sa naznakom „samo za Sud BiH“; službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 1604/2702-2/14 od 20.11.2014. godine; izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P16-10/2-04-1-702-28/13 od 20.11.2014. godine, uz 2 DVD-a; zapisnik o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 1604/2-1/14 od 20.11.2014. godine, uz redigovanu fotodokumentaciju 16-10/6-FD-25-1/14 „obrađa službene legitimacije u sklopu akcije „Art” od 20.11.2014. godine uz bijelu kovertu sa naznakom „samo za Sud BiH“ u kojoj se nalazi krivotvorena značka; fotodokumentacija broj T20 0 KTO 000 7912 15 od 20.11.2014. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“; službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 1604/2-744/14 od 17.12.2014. godine, uz prilog; službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 1604/2-24/14 od 14.01.2015. godine; službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-04/2-702-3/15 od 06.02.2015. godine; službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-04/2702-4/15 od 23.02.2015. godine; akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P- 1610/2-04-1-702-43/13 od 24.02.2015. godine uz jedan CD; službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-04/2702-5/15 od 27.02.2015. godine; akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P- 1610/2-04-1-702-44/13 od 02.03.2015. godine uz jedan CD; izvještaj o nadzoru Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-10/2-04-1-702-47-1/13 od 02.03.2015. godine, uz jedan CD; izvještaj o nadzoru broj T20 0 KTO 000 7912 15 od 02.03.2015. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“; akt uz izvještaj o nadzoru broj: P-16-10/2-04-1-702-47-4/13 od 04.03.2015. godine; izvještaj o nadzoru broj: P-16-10/2-04-1-702-47-2/13 od 03.03.2015. godine; izvještaj o nadzoru broj: P - 16-10/2-04-1-702-47-3/13 od 03.03.2015. godine, u prilogu jedna fotografija i jedan DVD; izvještaj o nadzoru Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-10/2-04-1-702-54/13 od 13.03.2015. godine, uz jedan CD; izvještaj o nadzoru od 13.03.2015. godine sa naznakom „samo za Sud BiH“.

Također, a na osnovu člana 11. stav 3. ZKP FBiH, ova presuda nije mogla biti zasnovana ni na dokazima koji su proizašli iz naprijed navedenih nezakonitih dokaza i to: iskaz svjedoka M.Nj. i svjedoka pod mjerama zaštite pseudonima „M.“ sa pretresa pred ovim sudom od 24.02.2015. godine, te iskazi ovih svjedoka iz istrage koji su korišteni tokom njihovog direktnog i unakrsnog ispitivanja i to: zapisnik o saslušanju svjedoka M.Nj. (tada svjedoka pod mjerama zaštite pseudonima „A“), Tužiteljstva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTO 0007912 15 od 26.09.2016. godine, te zapisnik o saslušanju svjedoka pod mjerama zaštite, pseudonima „M.“, Tužiteljstva BiH broj T20 0 KTO 0007912 15 od 20.09.2016. godine. Naime, svjedok M.Nj. je kao ovlaštena službena osoba Državne agencije za istrage i zaštitu, postupao u realizaciji naredbi Suda BiH kojima je određena ili produžena posebna istražna radnja „Tajno praćenje, tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima“, te je svjedočio o svojim saznanjima do kojih je došao u provedbi ove istražne radnje, dok je svjedok pod mjerama zaštite pseudonima „M.“, također kao ovlaštena službena osoba Državne agencije za istrage i zaštitu, postupao u realizaciji naredbi Suda BiH kojima su određene ili produžene posebne istražne radnje „Korištenje prikrivenog istražitelja i informatora“, te „Simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine“, pa je i ovaj svjedok svjedočio o saznanjima do kojih je došao u provedbi tih istražnih radnji. Iz toga slijedi da su iskazi navedenih svjedoka dobijeni na osnovu naprijed navedenih nezakonitih dokaza, zbog čega se u smislu odredbe člana 11. stav 3. ZKP FBiH ni na njima ne može zasnivati

sudska odluka. Isto se odnosi i na iskaz svjedoka J.A. (sa pretresa pred prvostepenim sudom od 23.10.2017. godine), koji je kao ovlaštena službena osoba Državne agencije za istrage i zaštitu postupao u realizaciji naredbi Suda BiH kojima su određene ili produžene posebne istražne radnje „Tajno praćenje i tehničko snimanje osoba transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima“, te na dio iskaza svjedoka Š.DŽ. (sa pretresa pred prvostepenim sudom od 25.09.2017. godine), u kojem se ovaj svjedok, također kao ovlaštena službena osoba Državne agencije za istrage i zaštitu, izjašnjavao o saznanjima koja su proistekla iz rezultata posebnih istražnih radnji, dok je valjan dio njegovog iskaza u pogledu ostalih navoda koji nisu proistekli iz nezakonitih dokaza.

Kada je u pitanju prigovor odbrane, također istaknut u završnoj riječi, da su nezakoniti dokazi oni koji su pribavljeni provođenjem posebne istražne radnje „korištenje prikrivenog istražitelja i informatora“, odnosno, radnjama svjedoka pod mjerama zaštite pseudonima „M.“, zato što je isti prekoračio svoje ovlasti koje je imao prema naredbama Suda BiH tako što je tajno pratio i snimao tada osumnjičene (a za koje radnje su bili ovlašteni drugi istražitelji), ovaj sud nalazi da je taj prigovor sada bespredmetan, imajući u vidu prethodno obrazloženu odluku ovog suda o oglašavanju nezakonitim svih dokaza koji su u ovom predmetu pribavljeni posebnim istražnim radnjama po naredbama Suda BiH.

Nadalje, u završnoj riječi je branitelj optuženog P.J. prigovorio i zakonitosti dokaza koji su bili predmetom vještačenja po vještaku K.I. (čemu se pridružio i branitelj optuženog M.M.), jer je Naredbom suda BiH od 18.09.2015. godine, između ostalog, naložen i pretres mobitela i računara te hard diskova koji se pronađu prilikom pretresa, ali da o tome nije sačinjen zapisnik kako je to zakonom izričito propisano, nego su ti oduzeti predmeti upućeni na vještačenje temeljem naredbe Tužiteljstva BiH.

Ispitujući osnovanost tog prigovora, ovaj sud je uvidom u naredbu Suda BiH broj S1 2 K 017152 15 Krn 19 od 18.09.2015. godine, utvrdio da je njome naređen pretres lica, stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari osumnjičenog P.J., pa je na strani 3. te naredbe, između ostalog, pod tačkom 4. naloženo da se izvrši pretres svih mobilnih telefonskih aparata koji se pronađu, radi utvrđivanja dolaznih, odlaznih i propuštenih poziva, SMS poruka, izlistavanja telefonskog imenika u telefonu i SIM karticama da bi se identificirale osobe sa kojima je vršena komunikacija s ciljem izvršenja predmetnog krivičnog djela, a pod tačkom 5. je naloženo da se izvrši pretres svih kompjutera i hard diskova koji se pronađu, radi utvrđivanja dolaznih i odlaznih e-mailova i drugih pohranjenih podataka koji se mogu dovesti u vezu sa izvršenjem predmetnog krivičnog djela.

Ista situacija je i u odnosu na optuženog M.M., za kojeg je Sud BiH također (pod istim brojem i datumom), izdao naredbu za pretres uključujući i istovjetne odredbe o pretresu mobilnih telefonskih aparata, kompjutera i hard diskova, a sve to vrijedi i u odnosu na tada osumnjičenog J.Ž. (koji nije ni optužen predmetnom optužnicom), ali pošto se pomenuta naredba Tužiteljstva BiH odnosi na sve 3 osobe (tada osumnjičene, a sada optužene P.J. i M.M., te na osumnjičenog J.Ž.), onda se, radi jasnoće, i ova okolnost morala pojasniti.

Iz navedenog jasno slijedi da je Sud BiH naredio da se (osim stana, ostalih prostorija i osoba- tj. osumnjičenih), pretresu mobilni telefoni, kompjuteri i hard diskovi (koji budu pronađeni kod osumnjičenih), odnosno, da se uđe u sadržinu onoga šta je pohranjeno na mobitelima i kompjuterima radi pronalaženja podataka koji su u vezi sa krivičnim djelima za koja se protiv osumnjičenih vodila istraga, pa je onda to podrazumijevalo i primjenu relevantnih odredbi procesnog zakona koje se odnose na pretres.

Međutim, nakon što su temeljem navedenih naredbi Suda BiH izvršeni pretresi u odnosu na ovu trojicu osumnjičenih i od njih oduzeti predmeti poimenično navedeni u potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta (među kojima i mobilni telefoni i kompjuteri), Tužiteljstvo BiH je, nakon otvaranja i pregleda predmeta koji su u tim pretresima privremeno oduzeti (a o čemu su sačinjeni zapisnici), izdalo naredbu broj T20 0 KT 000 7912 15 od 20.10.2015. godine, kojom je naloženo vještačenje upravo onih predmeta koji su trebali biti pretreseni (mobitela, kompjutera i sl.) i to u odnosu na tada osumnjičenog P.J., predmeta oduzetih po potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta broj: 16-04/2-63/15 od 22.09.2015. godine i broj: 16-042-64/15 od 22.09.2015. godine kako slijedi: centralna procesna jedinica sa oznakama „Imtel” i „Asus”, mobilni telefon marke „Alcatel One Touch”, plavo-crne boje, IMEI broj: ...sa pripadajućom SIM karticom, mobilni telefon marke „Alcatel One Touch”, bijele boje, IMEI broj: ... sa pripadajućom SIM karticom USB bijele boje oznake Apacer i USB crno-plave boje, oznake D33193; zatim u odnosu na osumnjičenog M.M., predmeta oduzetih po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj 16-04/2-65/15 Od 22.09.2015. godine i to: mobilni telefon marke „Nolda”, MEI broj: sa pripadajućim SIM karticama, mobilni telefon marke „Sony Xperia”, IMEI broj: ..., sa pripadajućom SWI karticom i micro SD memorijskom karticom - SIM kartica Tomato, serijski broj:, mobilni telefon marke „Samsung”, sivo-crne boje, IMEI broj: ... sa pripadajućom SIM karticom, serijski broj: ..., centralna procesna jedinica, IBM Think Centre, serijski broj: S... – SIM kartica i certifikat FRIEND, broj ... i SIM kartica ULTRA BH, serijski broj: ...; a u odnosu na osumnjičenog J.Ž., predmeta oduzetih po potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta broj 16-04/2-66/15 od 22.09.2015. godine i 16-04/2-68/15 od 22.09.2015. godine i to: mobilni telefon marke „Huawei” model (3630, IMEI broj: ... sa pripadajućom SIM karticom broj:, 1 DVD, 7 CD – ova, centralna procesna jedinica marke HP model DC7800, serijski broj HUB805060X, centralna procesna jedinica marke IBM, model 61 G, serijski broj KDGW3Fw i USB stick 2 GB marke Verbatim plave boje.

Iz odredbe člana 65. stav 2. ZKP FBiH (odnosno člana 51. stav 2. KZ BiH) proizilazi, između ostalog, da pretres pokretnih stvari obuhvata i pretresanje kompjuterskih sistema, uređaja za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka, kao mobilnih telefonskih aparata, dok je odredbom člana 76. stav 1. ZKP FBiH (odnosno člana 62. stav 1. KZ BiH), propisana obaveza sačinjavanja zapisnika o svakom pretresanju uz obavezu sačinjavanje potvrde o privremenom oduzimanju predmeta koji se oduzimaju i koji su u vezi sa svrhom pretresa.

Međutim, u konkretnom slučaju, kako je prethodno opisano, sporni predmeti (mobiteli, kompjuteri i uređaji za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka), nisu prije upućivanja na vještačenje pretreseni u skladu sa odredbom člana 65. stav 2. ZKP FBiH i s tim u vezi nisu sastavljeni ni zapisnici o pretresu istih kako zahtjeva odredba člana 76. stav 1. istog zakona (odnosno, naprijed navedene identične odredbe ZKP BiH koji je u vrijeme provođenja ovih dokaznih radnji bio primjenjiv), pa se onda radi o dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama procesnog zakona u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH, odnosno, o nezakonitim dokazima na kojima sud ne može zasnovati svoju odluku, zbog čega su kao takvi, iz spisa izdvojeni slijedeći dokazi: naredba Tužiteljstva BiH broj T20 0 KT 000 7912 15 od 20.10.2015. godine, zatim svi predmeti dostavljeni na vještačenje po toj naredbi (prethodno poimenično navedeni), te izvještaji o vještačenju sadržine naprijed navedenih predmeta (mobiteli, kompjuteri i uređaji za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka), sačinjeni po vještaku K.I., kao uposleniku Državne agencije za istrage i zaštitu i to: izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-10/2-04-1-702-107/13 od 19.11.2015. godine, uz 2 CD-

a, zatim izvještaj o vještačenju Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-10/2-04-1-702-112/13 od 18.07.2016. godine, uz 1 CD, te izvještaj o vještačenju Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-10/2-04-1-702-104/13 od 19.10.2015. godine uz 1 CD, a na osnovu člana 11. stav 3. ZKP FBiH, presuda se nije mogla zasnovati ni na iskazu vještaka K.I. sa glavnog pretresa pred prvostepenim sudom od 23.10.2017. godine, jer je taj dokaz dobijen temeljem dokaza koji su nezakoniti u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH.

Nadalje, odbrana optuženih je kako tokom prvostepenog krivičnog postupka, tako i u završnoj riječi pred ovim sudom, istakla prigovor da optuženi (tada osumnjičeni) u istrazi nisu ispitani na okolnosti krivičnih djela za koje su optuženi, navodeći da je istraga protiv njih vođena zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, što im je i saopćeno prilikom ispitivanja kod tužitelja, a da su optuženi za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH (J.P.), odnosno, za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH (M.M.), koje je značajno teže i u bitnom se razlikuje od krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. KZ BiH. Pored toga je, prema tvrdnji odbrane i činjenični supstrat optužnice (u pogledu pojedinačnih radnji optuženih), znatno širi od onoga što je optuženima (tada osumnjičenima) stavljeno na teret prilikom prvog ispitivanja, tako da optužnica sadrži samo neke radnje (i to optuženog P.J.), o kojima je bio obaviješten prilikom ispitivanja u istrazi, pa da se slijedom toga, optužba treba odbiti.

Ispitujući navedeni žalbeni prigovor, ovaj sud je uvidom u zapisnike o ispitivanju tada osumnjičenih P.J. i M.M. Tužiteljstva BiH (oba zapisnika su pod istim brojem i datumom: T20 0 KT 000 7912 13 od 22.09.2015. godine), utvrdio da su oba osumnjičena na posve identičan način obaviješteni za šta se sumnja, tj. u oba zapisnika o ispitivanju osumnjičenih je unesen identičan tekst koji glasi:

„Vi se sumnjate da ste: U periodu 2013. - 2015. godine, prvoprijavljeni J.P., drugoprijavljeni M.M., trećeprijavljeni Ž.J. i druga njima poznata lica nastanjena na teritoriji Bosne i Hercegovine, R Hrvatske i R Srbije, djelujući kao udružena grupa lica, koja se udružila radi izvršenja krivičnih djela krivotvorenja isprava, odnosno izrade i distribuiranja krivotvorenih policijskih znački i službenih policijskih legitimacija, pasoša, ličnih karti i vozačkih dozvola Bosne i Hercegovine, R. Hrvatske, R. Srbije i drugih država, u cilju prodaje i sticanja novčane koristi, tako da je J.P. 20.11.2014. godine u zamjenu za novčanu nadoknadu od 450 eura prodao krivotvorenu policijsku iskaznicu i policijsku značku Državne agencije za istrage i zaštitu na ime T.M., te je isto učinio u februaru 2015. godine kada je iskaznicu i značku MUP R Hrvatske prodao za iznos od 500 eura, kao i 10. marta 2015. godine kada je istom licu na području R Hrvatske prodao krivotvoren pasoš, ličnu kartu i vozačku dozvolu R Hrvatske, gdje je za preuzete dokumente u dva navrata dobio novčanu nadoknadu od ukupnom iznosu od 1800 eura, koje je podijelio sa prijavljenim M.M., koji je na osnovu ustupljenih ličnih podataka kupca, obezbjedio krivotvorene dokumente od NN lica iz R Srbije i Bosne i Hercegovine, te su u više navrata zajedno sa trećeprijavljenim J.Ž.m izvršili izradu ili nabavku dokumenata, diploma, uvjerenja, policijskih znački i službenih legitimacija koje su prodali ili pokušali prodati njima poznatim licima za novčanu nadoknadu, čime postoje osnovi sumnje da su počinili krivična djela iz člana 249. (Udruživanje radi činjenja krivičnog djela) KZ BiH, a u vezi krivičnog djela iz člana 373. (Krivotvorenje isprave) KZ FBiH.“

U preambuli optužnice navedeno je, u odnosu na oba optužena (P.J. i M.M.), da im se stavlja na teret da su: „U periodu od mjeseca novembra 2014. godine do mjeseca februara 2015. godine J.P. organizirao i rukovodio grupom za organizirani kriminal u smislu člana 2.

stav 21. KZ FBiH, kojoj grupi za organizirani kriminal su kao pripadnici pristupili M.M., njima poznata osoba iz R. Hrvatske sa inicijalima L.D.P., njima poznata osoba iz R. Srbije po imenu Milan kao i druge njima poznate osobe sa područja Bosne i Hercegovine, R. Hrvatske i R. Srbije, koja grupa je organizirana radi izrade krivotvorenih putnih, ličnih dokumenata država iz regije, kao i krivotvorenih službenih isprava svih policijskih, sigurnosnih i obavještajnih agencija država iz regije, te policijske uniforme, sa ciljem da se takve izrađene i nabavljene putne, lične i službene isprave kao i policijske uniforme upotrijebe kao prave, te su tako:..." (u nastavku se u tačkama 1.- 4. navode pojedinačne radnje optuženog P.J., a u tački 5., radnja za koju se terete obojica optuženih zajedno sa njima poznatom osobom iz Republike Srbije po imenu M.), te da su počinili i to J.P., krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona, a M.M., krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona.

Iz navedenog jasno slijedi da su optuženi (tada osumnjičeni), u istrazi obaviješteni da se sumnjiče da su se udružili radi izvršenja krivičnih djela krivotvorenja isprava i počinili krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnog djela, dok se optužnicom terete, i to J.P., da je organizirao i rukovodio grupom za organizirani kriminal, a optuženi M.M., da je „pristupio“, odnosno, postao član te grupe, o čemu nisu bili obaviješteni prilikom ispitivanja u istrazi. Pri tome ovaj sud podsjeća da se ovdje radi o potpuno različitim krivičnim djelima jer inkriminacija krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. KZ FBiH (odnosno iz člana 249. KZ BiH) obuhvata organiziranje grupe ljudi ili na drugi način udruživanje tri ili više osoba u cilju činjenja krivičnih djela propisanih zakonom u Federaciji, odnosno u Bosni i Hercegovini (stav 1.) i postajanje članom takve grupe ljudi ili udruženja (stav 2.), ako za takvo organiziranje ili udruživanje radi činjenja pojedinog krivičnog djela nije propisana posebna kazna, pa onda to krivično djelo predstavlja pripremanje kao posebno krivično djelo, kada je usmjereno na učinjenje više krivičnih djela; dok se krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. KZ FBiH (odnosno iz člana 250. KZ BiH), odnosi na učinjenje krivičnog djela propisanog zakonom u Federaciji (odnosno u Bosni i Hercegovini) u sastavu grupe za organizirani kriminal, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna.

Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da optuženi (tada osumnjičeni) J.P. i M.M., prije podizanja optužnice nisu ispitani u vezi sa činjenicama i okolnostima koje se odnose na krivično djelo za koje su optuženi, tj. za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. KZ FBiH i to stav 3. navedene odredbe (u odnosu na optuženog P.J.) i stav 2. te odredbe (u odnosu na optuženog M.M.), odnosno, o tom krivičnom djelu (za koje su optuženi), prilikom ispitivanja u istrazi, nisu obaviješteni. Imajući u vidu da je odredbom člana 240. stav 5. ZKP FBiH propisano da se optužnica ne može podići ako osumnjičeni nije bio ispitan, ovaj sud je utvrdio da postoji okolnost koja isključuje krivično gonjenje optuženog P.J. u odnosu na krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. KZ FBiH (tj. da je organizirao i rukovodio grupom za organizirani kriminal na način kako je navedeno u preambuli optužnice), te optuženog M.M. u odnosu na krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH (tj. da je pristupio toj grupi za organizirani kriminal), pa je ovaj sud, na osnovu člana 298. tačka e) ZKP FBiH u tački I izreke ove presude, odbio optužbu prema optuženim J.P. i M.M. u odnosu na ta krivična djela.

Dalje je ovaj sud (u okviru istog prigovora odbrane), razmatrao da li su ovi optuženi prilikom ispitivanja u istrazi, odnosno, prije podizanja optužnice, ispitani u vezi sa

činjenicama i okolnostima koje se odnose na pojedinačne krivičnopravne radnje krivičnog djela krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH za koje su optuženi i to J.P. u tačkama od 1. - 5. optužnice, a M.M. u tački 5., pa je s tim u vezi izvršio poređenje naprijed citiranog teksta zapisnika o ispitivanju tada osumnjičenih sa tim navodima optužnice kako slijedi:

1. J.P. - zajedno sa njemu poznatom osobom inicijala L.D.P.:

J.P., nakon prethodnog dogovora putem telefonskih kontakata sa njemu poznatom osobom po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.“, sastao se sa istim dana 07.11.2014. godine u ugostiteljskom objektu „E.” na području Opštine Šamac, kojom prilikom je istom ponudio na prodaju veći broj različitih krivotvorenih službenih policijskih znački i legitimacija Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Obavještajno - sigurnosne agencije BiH, Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske i to Temeljne policije i Kriminalističke policije, Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske, koje je po njegovoj narudžbi prethodno izradila njemu poznata osoba inicijala L.D.P. u Republici Hrvatskoj sa kojom je komunicirao putem elektronske pošte, te mu istom prilikom ponudio i krivotvorene službene legitimacije i ličnu dokumentaciju - pasoše, vozačke dozvole i lične karte kako Bosne i Hercegovine, tako Republike Hrvatske i Republike Slovenije, a koju ponudu je njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.” i ranije poslao putem svoje elektronske pošte: adrese ... na adresu elektronske pošte njemu poznate osobe po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „...”, koja ponuda je sadržavala fotografije krivotvorenih službenih znački i cijenu istih, da bi se nakon navedenog susreta, a po ponovnom međusobnom dogovoru, sastali dana 12.11.2014. godine u ugostiteljskom objektu „E.” na području Opštine Šamac, kada je njemu poznata osoba po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.” naručio od J.P. krivotvorenu policijsku značku i legitimaciju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH i kada je J.P. od njega uzeo iznos od 100,00 eura kao avans od ukupne cijene od 450,00 eura za navedenu narudžbu krivotvorene značke i legitimacije, za koju je njemu poznata osoba po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.” naknadno poslao J.P. putem elektronske pošte svoju fotografiju i lične podatke radi izrade iste, pa su se potom nakon ponovnog dogovora i izrade krivotvorene značke i legitimacije, sastali dana 19.11.2014. godine na području Opštine Šamac, kada je J.P. predao njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.“ krivotvorenu policijsku značku i službenu legitimaciju Inspektora Državne agencije za istrage i zaštitu BiH serijskog broja E 00541 sa fotografijom njemu poznate osobe po imenu „M.” - prikrivenog istražitelja kodnog imena „M.” i koja je glasila na ime M.T. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.”, za koju mu je isti predao ostatak dogovorenog iznosa od 350,00 eura.

2. J.P. - zajedno sa njemu poznatom osobom inicijala L.D.P.:

J.P., na internet oglasniku www.njuškalo.hr objavio oglas sa fotografijama i cijenama krivotvorenih službenih policijskih znački i legitimacija „Vojne policije R. Hrvatske”, „Uprave za zatvorski sustav R. Hrvatske”, „Službe nacionalne sigurnosti Republike Herceg Bosne”, „Kriminalističke policije MUP-a R. Hrvatske”, „Temeljne policije MUP-a R. Hrvatske”, „SOA Sigurnosno-obavještajne agencije R. Hrvatske”, „BIA — Bezbednosno informativne agencije Republike Srbije”, koje je po njegovoj narudžbi prethodno izradila njemu poznata osoba inicijala L.D.P. u Republici Hrvatskoj sa kojom

je komunicirao putem elektronske pošte, pa je nakon prethodnih dogovora ostvarenih putem elektronske pošte i putem telefonske komunikacije, kao i putem telefonske aplikacije Viber, poslao putem pošte kupcima R.D. krivotvorenu legitimaciju Vojne policije R. Hrvatske i krivotvorenu značku i legitimaciju Uprave za zatvorski sustav za iznos od 1.000,00 kuna po znački, M.D. krivotvorenu značku i legitimaciju Kriminalističke policije MUP-a Republike Hrvatske za iznos od 4.000,00 kuna, M.S. krivotvorenu značku i legitimaciju Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske za iznos od 2.600,00 kuna i Ž.A. krivotvorenu značku i legitimaciju SOA - Sigurnosno-obavještajne agencije R Hrvatske i Službe nacionalne sigurnosti Republike Herceg Bosne za iznos od 450,00 eura po znački, koji su uplatu izvršili elektronski, putem Western Union, dok je R.L. krivotvorene značke i legitimacije Kriminalističke policije MUP-a R. Hrvatske, Temeljne policije MUP-a R. Hrvatske, SOA Sigurnosno-obavještajne agencije R. Hrvatske, BIA — Bezbednosno informativne agencije R. Srbije preuzeo lično u Orašju za iznos od 200,00 eura po znački.

3. J.P. - zajedno sa njemu poznatom osobom iz Republike Srbije:

J.P., dana 16.12.2014. godine putem telefonske komunikacije tj. telefonske aplikacije „Viber”, ponudio njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M.“ komplet od deset krivotvorenih policijskih značaka Kriminalističke policije Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske, Policije Republike Hrvatske, Bezbednosno — informativne agencije Republike Srbije, Policije Republike Hrvatske — pomoćnik ministra, Policije Republike Srpske, IPA - Međunarodne policije i to po cijeni od 250,00 eura po jednoj krivotvorenoj znački, dok bi mu krivotvorene službene legitimacije koje idu uz krivotvorene značke dao i bez novčane nadoknade, kojom prilikom je putem navedene mobilne aplikacije „Viber” njemu poznatoj osobi po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M. ” poslao sedam fotografija navedenih krivotvorenih znački i pri tome istom dao rok za kupovinu ponuđenih krivotvorenih značaka i to do 19.12.2014. godine, a do koje kupoprodaje nije došlo jer se njemu poznata osoba po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M. ” nije izjasnio do ostavljenog roka.

4. J.P. - zajedno sa njemu poznatom osobom iz Republike Srbije po imenu M.:

J.P., nakon prethodnog dogovora putem telefonskih kontakata i nekoliko ličnih susreta, ponovo se sastao dana 20.02.2015. godine sa njemu poznatom osobom po imenu M. - prikriveni istražitelj kodnog imena „M. ” i njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. 1.“ u ugostiteljskom objektu „L.” u gradu Županja — Republike Hrvatska, kojom prilikom je istima ponudio na prodaju veći broj različitih krivotvorenih ličnih dokumenata - lična karta, vozačka dozvola i pasoš, službenih policijskih znački Državnog odvjetništva Republike Hrvatske - Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (USKOK), Sigurnosno - obavještajne agencije Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Obavještajno sigurnosne agencije BiH i drugih policijskih agencija iz BiH, Bezbednosno-informativne agencije Republike Srbije kao i krivotvorenih fakultetskih diploma i diploma srednjih škola, koja krivotvorena dokumenta bi po njegovoj narudžbi izradila njemu poznata osoba iz Republike Srbije po imenu M. ojom prilikom se J.P. sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. 1” dogovorio da istom izradi krivotvorenu značku i

službenu legitimaciju Sigurnosno- obavještajne agencije Republike Hrvatske za iznos od 500,00 eura, kojom prilikom je njemu poznata osoba iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1“ kao avans dao J.P. iznos od 100,00 eura, da bi se po kasnijem dogovoru ponovo susreli dana 25.02.2015. godine u istom ugostiteljskom objektu pa nakon nekog vremena izašli iz ugostiteljskog objekta do parkiranog auta njemu poznate osobe iz Republike Hrvatske - prikrivenog istražitelja kodnog imena „Br. 1“ gdje je J.P. istom predao krivotvorenu značku i službenu legitimaciju Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske na ime M.N. serijskog broja, a njemu poznata osoba iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1“ J.P. predao ostatak iznosa od 400,00 eura.

5. J.P. i M.M. — zajedno sa njima poznatom osobom iz Republike Srbije po imenu M.:

J.P., prilikom susreta sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1“ dana 25.02.2015. godine u ugostiteljskom objektu „L.“ u gradu Županja na način opisan u tački 3. optužnice, istom prilikom J.P. dogovorio sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. 1“ prodaju krivotvorenih ličnih dokumenata Republike Hrvatske — lična karta, vozačka dozvola i pasoš Republike Hrvatske po cijeni od ukupno 2.000,00 eura, koje bi naknadno preuzeo nakon njihove izrade, nakon čega su izašli iz ugostiteljskog objekta do parkiranog auta njemu poznate osobe iz Republike Hrvatske - prikrivenog istražitelja kodnog imena „Br. 1“ kada je J.P. istom predao ranije naručenu krivotvorenu značku i službenu legitimaciju na način opisan u tački 3. optužnice, također dao i avans od 1.000,00 eura za naručena krivotvorena lična dokumenta, pa nakon što je J.P. tražena krivotvorena dokumenta naručio i dobio posredstvom M.M. od njima poznate osobe po imenu Milan iz Republike Srbije, ponovo se sastao dana 10.03.2015. godine u gradu Županji — Republike Hrvatska u ugostiteljskom objektu „L.“ sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1“ i istom u autu koji je bio parkiran ispred navedenog ugostiteljskog objekta predao njemu poznatoj osobi iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1“ naručena krivotvorena dokumenta Republike Hrvatske na ime M.N. i to ličnu kartu/osobnu iskaznicu broj: 104491753, vozačku dozvolu broj: 10256677 i pasoš/putovnicu broj: 002850046 i koji mu je predao ostatak novca za krivotvorena dokumenta u iznosu od 1.000,00 eura, pa je nakon što je naknadno njemu poznata osoba iz Republike Hrvatske - prikriveni istražitelj kodnog imena „Br. 1“ utvrdio odredne nepravilnosti na ličnoj karti i vozačkoj dozvoli u odnosu na lične podatke koje je dao J.P. a koji su trebali biti na krivotvorenim dokumentima, dogovorio sa J.P. ispravku istih, pa je u cilju njihove ispravke J.P. ponovo posredstvom M.M. pribavio ispravljena krivotvorena dokumenta od njima poznate osobe iz Republike Srbije po imenu Milan, koje je potom J.P. po dogovoru sa njemu poznatom osobom iz Republike Hrvatske - prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br. 1“ istom uručio dana 19.03.2015. godine, u autu u blizini ugostiteljskog objekta „L.“ u gradu Županja- Republika Hrvatska, kada mu je predao novu krivotvorenu ličnu kartu/osobnu iskaznicu Republike Hrvatske i vozačku dozvolu Republike Hrvatske istih serijskih brojeva kao i prethodne.

Takvim poređenjem, ovaj sud je utvrdio da je optuženi J.P. prilikom ispitivanja u istrazi, u dovoljnoj mjeri obaviješten, odnosno, ispitan na okolnosti krivičnihopravnih radnji iz naprijed navedenih tačaka 1., 4. i 5. optužnice, dok nije obaviješten (a time ni ispitan) na okolnosti krivičnihopravnih radnji iz tačaka 2. i 3. optužnice, a niti je optuženi M.M. prilikom ispitivanja u istrazi obaviješten, odnosno ispitan, o krivičnihopravnim radnjama iz tačke 5. optužnice.

Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da optuženi (tada osumnjičeni) M.M., prije podizanja optužnice nije ispitan ni u vezi sa činjenicama i okolnostima koje se odnose na krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH za koje je optužen, odnosno, o tom krivičnom djelu, prilikom ispitivanja u istrazi, nije obaviješten, dok je optuženi J.P., prije podizanja optužnice ispitan u vezi sa činjenicama i okolnostima koje se odnose na krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH i to onima iz tačaka 1., 4. i 5. optužnice, dok nije obaviješten (a time ni ispitan), na okolnosti krivičnih radnji iz tačaka 2. i 3. optužnice. Kao što je prethodno već pojašnjeno, kada se ima u vidu da je odredbom člana 240. stav 5. ZKP FBiH propisano da se optužnica ne može podići ako osumnjičeni nije bio ispitan, ovaj sud je utvrdio da postoji okolnost koja isključuje krivično gonjenje optuženog M.M. u odnosu na krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH iz tačke 5. optužnice, dok je u odnosu na optuženog P.J. krivično gonjenje isključeno za krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH sadržano u krivičnim radnjama opisanim u tačkama 2. i 3. optužnice, pa je ovaj sud, na osnovu člana 298. tačka e) ZKP FBiH, odbio optužbu prema optuženom J.P. zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 3. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona (u tački I 1., 2. i 3. izreke ove presude), a prema optuženom M.M. zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. istog zakona (u tački I 3. izreke ove presude). Ujedno je na ovaj način, a u odnosu na optuženog M.M., u cijelosti riješen predmet optužbe, dok kada su u pitanju predmeti koji su privremeno oduzeti od ovog optuženog, o njima će se u smislu člana 412. stav 1. ZKP FBiH, donijeti posebno rješenje.

Kako je tačkom I 1., 2. i 3. izreke ove presude, prema optuženim J.P. i M.M. optužba odbijena za naprijed navedeno krivično djelo, onda je ovaj sud, a na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučio da u tom dijelu, troškovi krivičnog postupka nastali na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, dok ostali troškovi krivičnog postupka, uključujući i troškove nastale u postupku odlučivanja o žalbama protiv prvostepenih presuda, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Odžaku.

Dalje je ovaj sud, a u odnosu na optuženog P.J., utvrđivao da li iz njegovih krivičnih radnji onako kako su one opisane u optužnici (a nakon što je prema njemu optužba odbijena za naprijed navedeno krivično djelo), postoje obilježja drugog krivičnog djela, pa je utvrdio da iz pojedinačnih krivičnih radnji (opisanih u tačkama 1., 4. i 5. optužnice i u preambuli), postoje obilježja krivičnog djela Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH u vezi člana 55. istog zakona. Naime, iz tog činjeničnog opisa slijedi da je optuženi J.P., od njemu poznate osobe, nabavio radi upotrebe krivotvorene javne isprave u više navrata, te iste prodao prikrivenim istražiteljima kodnih imena „M.“ i „Br. 1“, (kako je to detaljno opisano u navedenim tačkama optužnice), čime je ostvario obilježja navedenog krivičnog djela.

Ispitujući dalje da li postoje dokazi da je optuženi učinio to krivično djelo, ovaj sud je našao, kada je u pitanju tačka 1. optužnice, da nema dokaza na kojima bi se mogao utemeljiti zaključak o krivnji optuženog za to krivično djelo.

Naime, optuženi J.P. se tom tačkom optužnice tereti da je dana 19.11.2014. godine na području Šamca, prikrivenom istražitelju kodnog imena „M.“ prodao krivotvorenu policijsku značku i službenu legitimaciju Inspektora Državne agencije za istrage i zaštitu BiH serijskog broja ... sa fotografijom tog prikrivenog istražitelja, koja je glasila na ime M.T., a za koju su

se prethodno dogovorili da će je optuženi nabaviti, za što mu je prikriveni istražitelj dao avans u iznosu od 100 eura, a kada mu je optuženi predao naprijed navedenu krivotvorenu policijsku značku i službenu legitimaciju, prikriveni istražitelj mu je platio ostatak ranije dogovorenog iznosa od 350,00 eura.

Optužba je ovu krivičnopravnu radnju krivičnog djela Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH dokazivala dokazima koji su pribavljeni posebnim istražnim radnjama na osnovu naredbi Suda BiH o provođenju tih radnji, zatim iskazima svjedoka M.Nj. i svjedoka pod mjerama zaštite pseudonima „M.“ (o tim posebnim istražnim radnjama), te dokazima pribavljenim vještačenjem telefona, kompjutera i uređaja za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka po vještaku K.I.. Međutim, kako je već prethodno obrazloženo, na ovim dokazima, kao nezakonitim, ovaj sud nije mogao zasnovati odluku. Drugi dokazi koji se djelimično odnose na ovu tačku optužnice, a koji su „neovisni“ (tj. nisu dobijeni iz nezakonitih dokaza) su iskazi svjedoka L.D.P. i iskaz svjedoka Š.Dž. u onom dijelu koji se ne dotiču sadržine rezultata posebnih istražnih radnji. Međutim, iskazi navedenih svjedoka nisu mogli ovom sudu poslužiti za izvođenje zaključka da je optuženi J.P. počinio krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, kako je to opisano u tački 1. optužnice.

Naime, iz dijela iskaza svjedoka Š.Dž. (za koji je ovaj sud našao da nije nezakonit), proizilazi samo to na koji je način predmetna istraga pokrenuta, odnosno, kako se došlo do informacija o mogućem počinjenju krivičnog djela od strane P.J. (dok se za M.M. tada još nije znalo), te na koji način se odvijala saradnja sa kolegama iz MUP-a Republike Hrvatske, dok je svjedokinja L.D. u svom iskazu sa glavnog pretresa od 12.04.2018. godine opisala čime se bavi i kako poznaje ovog optuženog, te potvrdila da je za istog kao uposlenica firme „D.m“ izrađivala razne značke „stare Jugoslavije“, zatim SFRJ, Herceg Bosne i sl. koje, kako je navela „više nisu u funkciji“, a na poseban upit da li je za optuženog izrađivala značke „SIPA“ (misli se na Državnu agenciju za istrage i zaštitu BiH), odgovorila je da se toga ne može sjetiti.

Slijedom toga, kako navedeni svjedoci nemaju saznanja o krivičnopravnim radnjama optuženog P.J. kako su one opisane u tački 1. optužnice, tj. da je isti nabavio krivotvorenu javnu ispravu tj. policijsku značku i legitimaciju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH na ime Topić M.slav, te istu dana 19.11.2014. godine prodao prikrivenom istražitelju kodnog imena „M.“ za isnos od 450,00 eura, ovaj sud je našao da krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH koje mu se stavlja na teret tom tačkom optužnice, nije dokazano, pa je optuženog, u tački II izreke ove presude, a na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH, oslobodio od optužbe za to krivično djelo.

Obzirom da je optuženi oslobođen od optužbe za navedeno krivično djelo, onda je ovaj sud na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučio da troškovi krivičnog postupka u tom dijelu, nastali na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, dok ostali troškovi krivičnog postupka, uključujući i troškove nastale u postupku odlučivanja o žalbama protiv prvostepenih presuda, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Odžaku.

Da je optuženi J.P. učinio krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 55. istog zakona, za koje je oglašen krivim u tački III 1. i 2. izreke ove presude, ovaj sud je utvrdio ocjenom izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, o čemu će se u nastavku dati razlozi.

Prije analize tih dokaza, ovaj sud najprije pojašnjava da je, radi jasnoće izreke presude u ovom dijelu, činjenični opis optužnice iz njenih tačaka 4. i 5. uredio, tako što je izostavio nepotrebna ponavljanja i događaje opisane u tim tačkama poredao hronološki, zatim premjestio navode iz preambule optužnice (koji se odnose na krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH), te je kao nedokazane, izostavio navode u kojima se spominje prikriveni istražitelj „M.“ (o čemu su prethodno već dati razlozi koji se odnose na dio izreke kojom je optuženi oslobođen od optužbe tj. u odnosu na tačku II izreke ove presude).

Naime, u tački 4. optužnice, nakon što je opisano da se optuženi J.P. sastao dana 20.02.2015. godine sa prikrivenim istražiteljem kodnog imena „Br.1.“ iz Republike Hrvatske i sa istim dogovorio nabavku krivotvorenih dokumenata za cijenu od 500 eura, kojom prilikom mu je taj prikriveni istražitelj dao avans u iznosu od 100 eura, navodi se da su se oni ponovo sastali dana 25.02.2015. godine, kada je optuženi predao prikrivenom istražitelju kodnog imena „Br.1.“ krivotvorene dokumente o kojima su se prethodno dogovorili, a ovaj njemu ostatak dogovorenog iznosa, pa se onda, u tački 5. optužnice, ponovo opisuje primopredaja krivotvorenih dokumenata i novca na dan 25.02.2015. godine (sada uz detaljan opis gdje se to desilo), a potom se opisuje dogovor postignut istog dana (25.05.2015. godine) između optuženog i prikrivenog istražitelja kodnog imena „Br.1.“ za nabavku drugih krivotvorenih dokumenata i daljnja dešavanja u vezi s tim koja su se desila 10.03. i 19.03.2015. godine. S tim u vezi je ovaj sud takav činjenični opis hronološki uredio (ujedno izostavljajući navode koji se nepotrebno ponavljaju), pa je tako u tački III 1. izreke opisano sve ono što se desilo dana 25.02.2015. godine (a nakon dogovora postignutog dana 20.02.2015. godine), dok su u tački III 2. izreke opisani događaji od 10.03. i 19.03.2015. godine. Također, navodi iz preambule optužnice koji su se odnosili na krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH da su (oba optužena) izrađivali odnosno nabavljali krivotvorene isprave s ciljem da se one upotrijebe kao prave, premješteni su u odgovarajući dio činjeničnog opisa pod tačkom III 1. i 2., naravno uz prilagodbu u jednini i za one radnje za koje se i teretio optuženi J.P. (nabavljanje krivotvorenih isprava radi upotrebe). Ne radi se dakle o modifikaciji činjeničnog opisa optužnice koja zahvata elemente predmetnog krivičnog djela, nego o njegovom uređivanju (na prethodno opisani način), tako da je krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim, ostalo isto kao i ono za koje se teretio optužnicom.

Također je, prije analize relevantnih dokaza u odnosu na ovaj dio izreke presude, potrebno pojasniti da su ti dokazi pribavljeni od strane istražnih organa Republike Hrvatske, koji su po zamolnicama za pružanje međunarodne pravne pomoći Tužiteljstva broj: T20 0 KT 0007912 15 od 05.11.2014. godine i od 12.10.2015. godine, dostavljeni Bosni i Hercegovini (uz dopis o udovoljenju zamolnici za međunarodnu pravnu pomoć, R Hrvatska, Državno odvjetništvo, Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta broj: KR-US-392/16 od 20. lipanj 2016. godine), a koje stranke i branitelji u toku pretresa pred ovim sudom nisu osporavali kako u pogledu njihove zakonitosti, tako i vjerodostojnosti. I ovaj sud nalazi da se radi o zakonitim dokazima, imajući pri tome u vidu odredbu člana 89. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, kojom je propisano da će dokazne radnje koje su sproveli pravosudni organi prema propisima države moliteljke biti izjednačene s odgovarajućim dokaznim radnjama prema propisima Bosne i Hercegovine, osim ako to nije protivno osnovnim principima domaćeg pravnog poretka i principima međunarodnih akata o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Kako u konkretnom slučaju posebne dokazne radnje provedene od strane nadležnih organa Republike Hrvatske (korištenje prikrivenog istražitelja i pouzdanika i tajno praćenje i tehničko snimanje osoba i predmeta), nisu u suprotnosti sa domaćim pravnim

poretkom (jer su takve posebne istražne radnje propisane i u čl. 130. stav 2. tač. d) i e) ZKP FBiH), niti su suprotne članu 8. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda koji dozvoljava miješanje u pravo na poštovanje privatnog života i prepiske onda kada je to „nužno u demokratskom društvu“, onda ih ovaj sud cijeni zakonitim, a kako je svaki od relevantnih dokaza dostavljen u ovjerenoj fotokopiji originala, onda ih ovaj sud cijeni i vjerodostojnim u smislu člana 289. stav 2. ZKP FBiH.

Tako iz posebnog izvješća MUP-a Republike Hrvatske, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 13. ožujka 2015. godine, uz službenu zabilješku od 12.03.2015. godine i jedan CD od 28. veljače 2015. godine, proizilazi da su po naredbama Županijskog suda u Zagrebu, između ostalog, u odnosu na tada osumnjičenog P.J., provedene posebne dokazne radnje iz člana 332. stav 1. tač. 4. i 5. Zakona o kaznenom postupku Republike Hrvatske (ZKP RH), i to korištenje prikrivenog istražitelja i pouzdanika, kao i tajno praćenje i tehničko snimanje osoba i predmeta, te je u cijelosti snimljen razgovor između prikrivenog istražitelja iz Republike Hrvatske „Br.1.“ (u daljem tekstu: Br.1.) i optuženog, tada osumnjičenog P.J. (u daljem tekstu: optuženi), prilikom njihovog susreta u UO „L.“ u Županji (Republika Hrvatska) dana 25.02.2015. godine. Taj sastanak je dogovoren nakon što su se optuženi i Br.1. prethodno dogovorili da će za potrebe Br.1., optuženi nabaviti krivotvorene dokumente (službenu iskaznicu i značku) Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske - SOA za potrebe Br.1., što proizilazi iz posebnog izvješća MUP-a Republike Hrvatske, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 30. rujna 2015. godine, uz koji je dostavljena prepiska viber komunikacije između optuženog i Br.1. (u dijelu koji se odnosi na prepisku od 21.02. do 25.02.2015. godine). Iz te komunikacije slijedi između ostalog da optuženi obavještava Br.1. da je prethodno naručena iskaznica „SOA“ gotova i šalje mu fotografije iste).

Dalje, iz posebnog izvješća MUP-a Republike Hrvatske, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 18. ožujka 2015. godine, uz izvještaj broj: 511-01-82/2-0GR-2/137-14. S.S. od 26. veljače 2015. godine, proizilazi da je dana 25.02.2015. godine (ispred UO L., u vozilu), optuženi predao Br.1. kovertu u kojoj se nalazio etui sa službenom iskaznicom i značkom Sigurnosno obavještajne agencije Republike Hrvatske – SOA na ime „M.N.“, serijskog broja 00637, a sa fotografijom Br.1. (što je prikazano u fotoelaboratu broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 od 18.03.2015. godine), a Br.1. mu je predao prethodno dogovoreni iznos novca (400 eura, a prethodno kao avans dao 100 eura), te su se istog dana optuženi i Br.1. u UO L., dogovorili da će optuženi za potrebe Br.1. nabaviti krivotvorenu putnu ispravu, vozačku dozvolu i osobnu iskaznicu za iznos od 2000 eura, uz avans od 1000 eura (što proizilazi iz službene zabilješke od 12.03.2015. godine o transkriptu snimljenog razgovora sa tog sastanka). Iz istog transkripta proizilazi i to da optuženi savjetuje Br.1. kako da koristi iskaznicu i značku, pojašnjava da su neki ljudi otkriveni jer su se „ustrtarili“ pri korištenju krivotvorenih dokumenata, te ga upućuje kakve podatke da mu dostavi za izradu putne isprave, vozačke dozvole i osobne iskaznice, objašnjava da je cijena visoka jer je i dobar i kvalitet (iz konteksta razgovora jasno slijedi da se misli na kvalitet krivotvorine), pri čemu pominje i troškove osobe koja za njega te dokumente izrađuje.

U daljem toku događaja, iz već pomenute viber komunikacije slijedi da je Br.1. dostavio optuženom podatke za koje želi da budu uneseni u naručene krivotvorene dokumente, te su se dogovorili za sastanak na „starom mjestu“ za dan 10.03.2015. godine, a iz posebnog izvještaja, MUP-a Republike Hrvatske, Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i

organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 24. ožujka 2015. godine, uz izvještaj prikrivenog istražitelja broj: 511-01-821-9-0GR-2/137-14. DŠ od 18. ožujka 2015. godine, te posebnog izvještaja, MUP-a Republike Hrvatske Ravnateljstvo policije, Služba za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Zagreb broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 T.M. od 26. ožujka 2015. godine, uz službenu zabilješku od 24.03.2015. godine i jedan CD od 11. ožujka 2015. godine slijedi u bitnom, da su se navedenog dana optuženi i Br. 1. sastali u UO L., da je optuženi hvalio kvalitet krivotvorenih dokumenata koje je nabavio za potrebe Br.1, da mu je te dokumente i predao u vozilu ispred pomenutog objekta, da mu je Br.1. platio ostatak dogovorenog iznosa od 1000 eura, dok su u fotoelaboratu broj: 511-01-77-0GR-162/88-2014 od 18.03.2015. godine, prikazane fotografije tih krivotvorenih isprava Republike Hrvatske i to: osobna iskaznica broj:, vozačka dozvola broj: ... i putovnicu broj: ... sve na ime M.N., a sa fotografijom Br.1. na svakoj od navedenih isprava.

Iz naprijed pomenutih dokaza, slijedi i da je Br.1., neposredno nakon sastanka 10.03.2015. godine, uočio da se na krivotvorenim dokumentima – osobnoj iskaznici i vozačkoj dozvoli nalaze određene greške, pa je o tome obavijestio optuženog i tražio ispravku istih, što je optuženi prihvatio, a nakon ispravke su se dogovorili za ponovni sastanak dana 19.03.2015. godine, kada mu je optuženi predao novu krivotvorenu osobnu iskaznicu i vozačku dozvolu istih serijskih brojeva kao i prethodne, u kojima su otklonjene uočene greške.

Da se radi o krivotvorenim, odnosno lažnim javnim ispravama (dakle onima koje mogu izdati organi sa javnim ovlaštenjima), jasno slijedi iz činjenice da dokumente o kojima je riječ (službena iskaznica obavještajne agencije Republike Hrvatske, te putna isprava, vozačka dozvola i osobna iskaznica te države), mogu izdati isključivo nadležni organi te države, pa je tako, u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela, službena iskaznica Obavještajne agencije Republike Hrvatske – SOA, mogla biti izdata samo u skladu sa Zakonom o sigurnosno obavještajnom sustavu Republike Hrvatske (Narodne novine Republike Hrvatske broj 29/06 i 105/06) i Uredbom Vlade Republike Hrvatske o izgledu, sadržaju i pravu uporabe službene značke službenih osoba Sigurnosno-obavještajne agencije od 10. studenog 2006. godine; putna isprava se mogla izdati samo temeljem Zakona o putnim ispravama hrvatskih državljana (Narodne novine Republike Hrvatske broj 77/99, 133/02, 48/05, 74/09 i 154/14); osobna iskaznica je mogla biti izdata u proceduri koju je propisivao Zakon o osobnoj iskaznici Republike Hrvatske (Narodne novine Republike Hrvatske broj 11/02, 122/02, 31/06, 68/13), a vozačka dozvola isključivo u skladu sa Zakonom o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine Republike Hrvatske broj 67/2008, 48/2010, 74/2011, 80/2013, 158/2013, 92/2014). Kako dakle predmetne javne isprave na ime „M.N.“ nisu izdali nadležni organi Republike Hrvatske koji su u tim ispravama naznačeni kao izdavatelji (a koji su za izdavanje takvih isprava ovlašteni u skladu sa naprijed navedenim propisima), nego je optuženi izradu tih javnih isprava naručio od njemu poznate osobe, na način da je toj osobi dostavio fotografiju i podatke naručioca, onda je sasvim jasno da se radi o lažnim javnim ispravama. Stoga nije prihvatljiv prigovor branitelja optuženog da se bez odgovarajućeg vještačenja nije moglo utvrditi da se radi o krivotvorenim dokumentima jer se takav zaključak nesporno može izvesti upravo iz naprijed navedenih okolnosti.

S tim u vezi, ne može se prihvatiti ni iskaz optuženog u kojem je naveo da se on samo bavio kolekcionarstvom, odnosno, pribavljao različite značke i iskaznice koje više nisu u upotrebi, te vršio prodaju istih radi zarade, što je po njegovom stavu dopušteno, obzirom da se prodaja takvih stvari redovno oglašava na internetu. Suprotno tome, iz naprijed navedenih dokaza jasno slijedi, prije svega, da krivotvorene dokumente o kojima je ovdje riječ, optuženi nije oglašavao na internetu radi prodaje, nego u tajnosti ugovarao njihovu nabavku i prodaju

sa prikrivenim istražiteljem Br.1. Pri tome je optuženi znao da se radi o krivotvorenim javnim ispravama koje su u upotrebi, jer je općepoznato (tako da ni optuženom nije moglo ostati nepoznato), da takve isprave mogu izdati isključivo za to nadležni organi. Međutim, optuženi je iste nabavljao radi upotrebe odnosno, stavljanja u javni promet, prodajom istih naručiocu takvog dokumenta. Naime, kako slijedi iz izvedenih dokaza, optuženi je krivotvorene javne isprave nabavljao od njemu poznate osobe, tako što bi toj osobi dostavljao podatke i fotografije za te dokumente onako kako je naručio kupac, te svjestan da se na tako izrađenim dokumentima nalaze lažni podaci i da nisu izdati od nadležnih organa, iste prodao za dogovorenu cijenu, iz čega slijedi da je optuženi pri izvršenju predmetnog krivičnog djela postupao sa direktnim umišljajem.

Kako iz odredbe člana 373. stav 1. KZ FBiH slijedi da krivično djelo Krivotvorenje isprave čini i onaj ko lažnu ispravu nabavi radi upotrebe, dok je u stavu 2. iste odredbe propisan kvalificirani oblik tog krivičnog djela koji se odnosi na javnu ispravu, te kako slijedom naprijed navedenih činjenica i dokaza proizilazi da je optuženi od njemu poznate osobe nabavio radi upotrebe lažne javne isprave i to: službenu iskaznicu obavještajne agencije Republike Hrvatske, putnu ispravu, vozačku dozvolu i osobnu iskaznicu te države, sve na ime M.N. i iste prodao prikrivenom istražitelju Br.1. (za ukupan iznos od 2.500 eura), ovaj sud nalazi utvrđenim da je optuženi J.P. učinio krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, na način kako je to opisano u tački III 1. i 2. izreke ove presude. Kako se radi o više istovrsnih krivičnopравnih radnji koje zbog načina učinjenja (istog obrasca u postupanju), te njihove vremenske povezanosti čine jedinstvenu cjelinu, onda se ovdje radi o produženom krivičnom djelu iz člana 55. KZ FBiH.

Pri odlučivanju o kazni za ovo krivično djelo za koje ga je oglasio krivim, ovaj sud je imao u vidu da je za krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH propisana kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca do 5 (pet) godina. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog imao u vidu da ranije nije osuđivan, dok mu je kao otežavajuće okolnosti cijenio brojnost krivotvorenih javnih isprava koje je nabavio, kao i njihovu vrstu, obzirom na stepen društvene opasnosti koji ovakve isprave proizvode stavljanjem u pravni promet. To se posebno odnosi na krivotvorenu službenu iskaznicu Obavještajne agencije Republike Hrvatske (SOA), jer ona ovlašćuje njenog imaoca na poduzimanje radnji propisanih Zakonom o sigurnosno obavještajnom sustavu Republike Hrvatske (prikupljanje podataka korištenjem javnih izvora, komunikacijom sa građanima i potraživanjem službenih podataka od državnih tijela i pravnih osoba, uključujući uvid u registre i zbirke podataka i službene dokumentacije, te primjenu tajnih postupaka i mjera), ali i na druge krivotvorene dokumente koji služe za dokazivanje identiteta (osobna iskaznica) i prelazak državne granice (putna isprava), odnosno kao dokaz posjedovanja određene vještine koja nije potvrđena od strane nadležnog organa (vozačka dozvola), a koja imatelju takve isprave omogućava upravljanje vozilom kao opasnim sredstvom.

Slijedom navedenog, ovaj sud je optuženom J.P.za krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH u vezi člana 55. istog zakona izrekao kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci, nalazeći da je ona srazmjerna okolnostima koje su od utjecaja na njeno odmjerenje odnosno da otežavajuće okolnosti koje je ovaj sud utvrdio znatno pretežu nad olakšavajućim. Pri tome je ovaj sud imao u vidu da je ovakva kazna u konkretnom slučaju neophodna da bi se njome postigla svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, odnosno, da bi se izrazila društvena osuda krivičnog djela, da bi se njome utjecalo na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela i potaklo njegovo prevaspitanje, da bi se utjecalo na druge da ne

čine krivična djela, kao i na svijest građana o pogibelnosti krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja učinitelja.

Ovaj sud je na osnovu člana 114. stav 1. i 2. KZ FBiH, od optuženog P.J. oduzeo imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom za koje ga je oglasio krivim (prodajom naprijed navedenih krivotvorenih dokumenata), u ukupnom iznosu od 2.500 EUR (što u protuvrijednosti iznosi 4.889,57 KM, prema kursnoj listi u vrijeme izvršenja krivičnog djela), te se optuženi obavezuje da navedeni iznos uplati u korist budžeta Federacije Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude, a kada su u pitanju predmeti koji su privremeno oduzeti od ovog optuženog, o njima će se u smislu člana 412. stav 1. ZKP FBiH, donijeti posebno rješenje.

U pogledu odluke o troškovima postupka, ovaj sud je na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženog P.J. oslobodio dužnosti naknade troškova krivičnog postupka u ovom dijelu, uzimajući u obzir da je optuženi penzioner i slabog imovnog stanja, tako da troškovi krivičnog postupka nastali na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, dok ostali troškovi krivičnog postupka, uključujući i troškove nastale u postupku odlučivanja o žalbama protiv prvostepenih presuda, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Odžaku.

Zapisničarka
Kopić Armina, s.r.

Predsjednica vijeća
Begić Jasmina, s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.